Nr. 185. Sobota, 15 Sierpnia 1914. Rok 104.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświąteczných.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal. pocztą 15 hal. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Trzeciego Maja** l. 5. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	ćwierćrocznie	8 K — h	rocznie	24 K	ćwierćrocznie	6 K
półrocznie	16 K	miesięcznie	2 K 70 h.	półrocznie	12 K	miesięcznie	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoroczni i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.**

„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pismo Odręczne:

Kochany hr. Szögyény-Marich!

Po długoletniem pełnieniu służby publicznej, w czasie której był Pan w znakomity sposób czynny przez prawie dwa lata jako Mój węgierski Minister przy Moim Dworze, a przez prawie dwadzieścia dwa lat jako Mój nadzwyczajny i upełnomocniony ambasador w Berlinie, wniósł Pan prośbę o przeniesienie w stały stan spoczynku.

Przychylając się niniejszem do Pańskiej prośby i patrząc z prawdziwem ubolewaniem na Pańskie ustąpienie z czynnej służby, uczuwam jako potrzebę serca wypowiedzieć Panu za Pańską zawsze najżywszym patryotycznym duchem owianą, bogatą w skutki działalność, w szczególności za Pańską wybitną czynność w Berlinie, dzięki której umiał Pan zdobyć sobie także szczególne zaufanie Mego wielkodusznego Sprzymierzeńca, Jego Ces. Mości Cesarza niemieckiego, Króla Prus, Moje najgoretsze podziękowanie i Moje najpełniejsze uznanie, jako których znak zewnętrzny nadaję Panu wielką wstęgę Mego orderu św. Szczepana w brylantach z uwolnieniem od taksy.

Wiedeń, 4 sierpnia 1914.

Franciszek Józef w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył, wskutek wiernopoddańczego wniosku Ministra Ces. i Król. Domu i spraw zagranicznych, Najwyższem postanowieniem z dnia 4 sierpnia b. r. zamianować najmiłościwiej tajnego radcę, radcę legacyjnego I. kategoryi w stanie rozporządzalności, Gottfryda księcia Hohenlohe-Schillingsfürsta, nadzwyczajnym i upełnomocnionym ambasadorem u cesarsko niemieckiego i królewsko pruskiego Dworu i powierzyć mu najmiłościwiej w charakterze nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego Ministra dyplomatyczne zastępstwo u wielkoksiążęcych Dworów Mecklemburg-Szwerin, Mecklemburg-Strelitz i Oldenburg, u książęcego Dworu Brunszwickiego i u senatów wolnych i hanzeatyckich miast Hamburga, Bremy i Lubeki.

Ministerstwo handlu zamianowało praktykantów pocztowych: Adolfa Blemera w Tarnopolu i Seliga Lublinera w Husiatynie, asystentami pocztowymi, a dyrekcya poczt i telegrafów przydzieliła pierwszego do Skały, drugiego zaś pozostawiła w Husiatynie.

Ministerstwo spraw wewnętrznych na podstawie Najwyższego upoważnienia udzieliło w porozumieniu z Ministerstwem skarbu dr. Kajetanowi bar. Horochowi i towarzyszom zezwolenia na utworzenie akcyjnego Towarzystwa pod firmą: „Krakowski Bank komercyalny, Towarzystwo akcyjne w Krakowie“, z siedzibą w Krakowie i zatwierdziło tegoż statuty.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 14 sierpnia.

WOJNA.

Wypowiedzenie wojny przez Francyę i Anglię Austro-Węgrom.

Z Wiednia telegrafują: Królewski angielski ambasador sir Bunsen zjawił się wczoraj w c. i k. Ministerstwie spraw zagranicznych, aby złożyć oświadczenie, że Francya uważa się za znajdującą się w stanie wojennym z Austro-Węgrami, albowiem Austro-Węgry zwalczają Rossyę, sojusznika Francyi i popierają wroga Francyi, państwo niemieckie. Zarazem ambasador angielski oświadczył, że ze względu na stanowisko Francyi także Anglia uważa się za znajdującą się w stanie wojennym z Austro-Węgrami.

Do tej wiadomości dołącza *Biuro Kor. Tel.* następujący komunikat:

C. i k. ambasador w Londynie otrzymał wczoraj od angielskiego urzędu spraw zagranicznych następującą notę:

„Na zlecenie rządu francuskiego, który nie może już więcej znosić się bezpośrednio z Rządem austro-węgierskim, mam zaszczyt donieść W. Ekscelencyi co następuje: Rząd austro-węgierski, wypowiedziawszy wojnę Serbii, a więc utworzywszy w Europie początek kroków nieprzyjacielskich, postawił się w stan wojenny z Francyą bez wszelkiej prowokacyi ze strony rządu francuskiego. Po pierwsze Austro-Węgry po wypowiedzeniu przez Niemcy wojny Rossyi, a następnie Francyi zajęły w tym konflikcie stanowisko stronnicze, wypowiadając ze swej strony wojnę Rossyi, która już znajdowała się w walce po stronie Francyi. Powtóre, według wiarogodnych informacyj, wojska austro-węgierskie wysłane zostały do granicy niemieckiej wśród warunków, które równają się bezpośredniemu zagrożeniu Francyi. Wobec tych faktów rząd francuski widzi się zmuszony oświadczyć Rządowi austro-węgierskiemu, że poczyni wszelkie zarządzenia, aby wystąpić przeciw tym czynom“.

W związku z tem sir Edward Grey oświadczył naszemu ambasadorowi w Londynie: „Ponieważ nastąpiło zerwanie stosunków w wyż wymieniony sposób między Austro-Węgrami a Francyą, rząd angielski widzi się zmuszony zawiadomić, że od północy nastąpił także stan wojenny między Anglią a Austro-Węgrami“.

Do powyższej noty należy zauważyć, że konflikt Austryi z państwem samodzielnem, jakiem jest Serbia i z powodów, które z polityką międzynarodową nie mają nic wspólnego, nie może być uważany za prowokacyę do wywołania zatargu europejskiego.

Co do wypowiedzenia wojny ze strony Francyi należy podnieść, że Austro-Węgry zmuszone były wypowiedzieć Rossyi wojnę, choćby dlatego, że Rossya zupełnie jawnie zagroziła granicom Monarchii przez swoją mobilizacyę. Dalej Austro-Węgry nie wysyłały wojsk swoich do granicy francusko-niemieckiej i tę okoliczność na zapytanie rządu francuskiego zakomunikowały mu przez oficyalne oświadczenie. Argumentacya gabinetu francuskiego jest nietylko przekręceniem faktów, ale świadomem kłamstwem.

Jeśli Anglia zdecydowała się z tak lekkiem sercem zerwać tradycyjną przyjaźń, jaka łączyła ją z Monarchią austro-węgierską, rzekomo w obronie Francyi, jest to fakt po-

---

4)

ALBY POCZĄTEK.

Non genere tantum Scipio.

(Ciąg dalszy).

Łaskawie odprawiwszy kuryera, zajął się ordynat pocztą. Listów była paczka spora; nietknięte wszakże odesłał je zaraz sekretarzowi, *ad referendum*, samemu bowiem brakło cierpliwości wyczytywać te, jak je nazywał, „smalone duby“.

Okulary wszakże założył na nos, gdy gazetę napotkał. Rozpostarłszy bibułę, skwapliwie do czytania się rzucił, bo gorące bardzo było w księciu pożądanie nowych wiadomościów ze świata i o świecie.

Po za tem tylko *exceptionaliter* zdarzało mu się czytywać. Za wiele *bonum publicum* i rodu splendor dawały Radziwiłłu fatygi, żeby jeszcze *litteris et artibus* przyzwoitą poświęcać mógł atencyę.

Nieraz też wzdychał serdecznie i nie bez zazdrości myślał o złotej byle szaraczka na kilku włókach swobodzie. Ten *rura paterna* uprawiając, o powszechność dbać nie znajdował się obligowany, ani *repraesentationis causa* darmo nie tracił drogiego czasu.

Ale Lizdejki *proles;* ale syn Michała Kazimierza i Orszuli Wiszniowieckiej; ale sukcesor po przesławnych Mikołajach, Krzysztofach, Jerzych, Albertach; ale pan sześciu ogromnych ordynacyj, 23 zamków, 426 miast i miasteczek, 2032 folwarków, 10.053 wsi o 502 858 dymach — ten nie mógł pożądaniu serca wedle woli czynić zadość i *otium* słodkiego nie wolno mu było szukać. Czuł bowiem książę Karol, że cała Rzplta, nietylko nieswieska, lecz z Litwą trasnieświeską i Koroną na nim spoczywa — chwalić Boga, dość tęgim, by takowe udźwigać *onus*. Iście Atlas wtóry, jeno, że ów plecami się posługiwał, a tu głowę nastawić trzeba było!

Nie łatwo też naleść możnaby kogoś, kto podobnemu sprostałby brzemieniu. Bo to o wszystkiem pamiętaj: o jutrzejszem polowaniu na Lisim Chwoście; o pana Sajewicza konszachtach z fraucymerem (jeśli postronnych jeszcze nie spodobało mu się spłatać figlików); o puszczeniu nowego konceptu *in gratiam* króla jegomości; o tem, jakiego dobyć z piwnicy węgrzyna, by księdza kwestarza bialskich OO. Reformatów raz przecie z nóg zwalić; o sprawie z Kossobuckim *in puncto* zajazdu; o pociśnięciu podskarbiego, iżby sustancyi dostarczył świeżej, gdyż wojewodzińskie złoto przy jego hojności ekstraordynaryjnej. rzekłbyś: topniało w ręku; a całe to nieaktualny regestr, jeno piąte przez dziesiąte z onej *silva rerum*, na którą wielmoży litewskiemu z dnia na dzień brać należało konsyderacyę.

I miał zmartwienie słyszeć jeszcze, jak rośle warszawscy z nieprzytomności jego u dworu korzystając, ostrzyli na księciu zęby, że w tak poważnych, usilnej kolaboracyi całego narodu wypatrujących czasach, wylegiwa się brzuchem do góry, a fortunę przodków bez żadnego dla kraju profitu marnotrawi. Wobec czego zresztą, z chrześciańską prawdziwie pokorą, najmniejszej nie okazował indygnacyi, krzywdę swą Panu ofiarując chętnie, a jeszcze słał do Boga Najwyższego dzięki, że mu się z tych szelmów we frakach i pończochach żaden pod rękę nie nawinie, bo z życiem taki furfant pewnieby nie wyszedł!

W Warszawie może wiedziano o tem, albowiem dwór aż zanosił się od śmiechu coraz nowemi o wojewodzie wileńskim zabawiany anegdotami, a gazetki także nie szczędziły magnatowi przycinków, to z jego sarmatyzmu dworując, to smorgońską wypominając mu akademię lub poważnie z niechęci do królewskiej Stanisława Augusta osoby czyniąc objekcyę.

Więc też z wielką ciekawością brał Radziwiłł do ręki gazetkę, ilekroć mu ją dostawiono ze stolicy, a z rozjuszeniem, jako tur *irritatus*, miął nieszczęsny papier i rzucał, napotkawszy przeciwko swej dostojnej personie potwarz niegodną lub nędzną uszczypliwość.

I teraz okulary na nos włożywszy, z zapartym zrazu oddechem, a potem z westchnieniem ciężkiem rozpatrywać się począł wśród nowin, z oficyny p. Grolla w świat puszczonych. Już dwie stronice przejrzał, szukając osiego żądła, a nie nalazł go przecie. Lżej więc odetchnął. Może nakoniec dano wojewodzie pardon, kogo innego obierając sobie za przedmiot prześladowania?

I dalej też śledząc, nic podobnego nie dostrzegł. Jakiś wierszyk przewinął się księciu przed oczyma, któżby jednak wiersze czytał w czasach, gdy tak poważne sprawy toczą się nurtem spienionym?

Z tryumfem, jak po wygranej bitwie, chciał już złożyć gazetkę, ale ostrożność — a dowody jej nieustannie w rzeczach zarówno większej, jak mniejszej wagi składał — kazała księciu raz jeszcze dokonać przeglądu. Owa zaś ostrożność łączyła się z niedowierzaniem, by możliwe było takie wojewody wileńskiego w gazetce zapomnienie; łączyła się też z uczuciem, jakby braku jakiegoś, jakby zawodu...

Iterum, a gruntownie dochodząc, nie pominął już nawet wierszyka, acz zabawiać się nim początkowo nie znajdował racyi.

— I otóż — ktoby się był spodział? — tu właśnie wylazło szydło z worka! Czego nie uczyniono wprost, to *sub rosa* podane zostało czytelnikom rymotwórską sztuką!

Przysłonięcie było zresztą tak lekkie, że choćby nie chcieli, jasnem stać się im musiało po przeczytaniu, komu zatracony gryzipiórek sztyletem swych rymów zajechać chciał pod żebra.

Ów niegodny muz wytwór opiewał:

NA AMBICYUSZA.

Akrostych.

R*ad*, że prawdy mu w oczy nikt nie powie
[śmiało.
Ambicyusz własną swoją odurzył się
[chwałą.
Drwi z majestatu, władzy, drwi bezecnie
[z prawa,
Zuchwały, złym przykładem powszechność
[napawa.

I cóż ztąd, że Opatrzność złożyła mu
[w dłonie
Wszystko, czem mógłby polskiej wsparciem
[być Koronie?
Inny, szczęśliw, gdy braci, gdy kraj
[uszczęśliwił,
Ładoburca zaś kontent, że świat głupstwem
[*zdziwił!*

A. W.

Okularów coraz poprawiając, czytał książę raz i drugi i dziesiąty, bo własnym oczom nie chciał wierzyć, by bezecność warszawskich pasquillantów aż do takiej posunęła się zniewagi! Twarz Radziwiłłowi zapłonęła, jak amarant u wyłogów kontusza; żyły nabiegły mu na czoło postronkami; sapał i fukał nakształt zgonionego odyńca.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Stanisław Rossowski.

żałowania godny, który atoli nie zastał nas nieprzygotowanych i który przyjmujemy ze spokojem i ze świadomością, że dobra i sprawiedliwa sprawa musi zwyciężyć.

Jedenaście wojen!

Po wypowiedzeniu wojny przez Anglię i Francyę Austro-Węgrom liczba wojen w Europie podniosła się do jedenastu.

Austro-Węgry zawikłane są w następujących pięć wojen:
1. Z Serbią.
2. Z Rossyą.
3. Z Czarnogórą.
4. Z Francyą.
5. Z Anglią.

Niemcy znajdują się w stanie wojennym:
6. Z Rossyą.
7. Z Belgią.
8. Z Francyą.
9. Z Anglią.
10. Z Serbią.
11. Z Czarnogórą.

Walki Austro-Węgier.

Z Wiednia donoszą pod d. 13 bm.: Na północno-wschodnim placu wojny wczoraj grupa rossyjska, złożona z jednej bateryi, kilku sotni kozaków z karabinami maszynowymi i 12 armat, została odparta tak, że uciekając cofnęła się znów za granicę.

Ponadto kilka mniejszych oddziałów rossyjskich, które przeszły były przez granicę, cofnęło się przy zbliżaniu się naszych wojsk.

O wypadkach na południowym-wschodzie, ze względu na to, że zachowanie tajemnicy jest wskazane, postanowiono nie ogłaszać żadnych konkretnych faktów.

Z Monarchii.

Ambasador bar. Macchio wyjechał wczoraj wieczorem z Wiednia do Rzymu.

Najdost. Arc. Leopold Salvator odstąpił swój pałac na cele Czerwonego Krzyża.

Anglobank ofiarował 120.000 kor. na cele wojenne humanitarne

Do prezydyum Rady miejskiej w Pradze wpłynęła ze strony publiczności propozycya, aby w dniu urodzin Najj. Pana urządzić iluminacyę budynków miejskich i ratusza. Wydział miejski uchwalił w miejsce iluminacyi 1000 kor. na cele zapomogowe, a zarazem wystosował do ludności m. Pragi apel, aby w miejsce iluminacyi ofiarowała pewne datki na cele dobroczynne, stojące w związku z wojną.

Urzędnicy śląskiego Rządu krajowego i śląskiej Rady szkolnej okręgowej uchwalili przez cały czas trwania wojny co miesiąca ze swych poborów pensyjnych opłacać pewną kwotę na Czerwony Krzyż i na rodziny osób, powołanych pod broń.

Z Zagrzebia donoszą do węgierskiego Biura korespondencyjnego, że kilku wybitnych obywateli przedłożyło Komisarzowi rządowemu wniosek o utworzenie osobnego Zjednoczenia obywateli celem utrzymania porządku i spokoju w mieście, w porozumieniu z władzami wojskowemi i cywilnemi, na czas trwania wojny.

Słowacy węgierscy wydali odezwę, wzywającą wszystkich braci, aby z całem poświęceniem stanęli w walce o obronę Ojczyzny obok braci węgierskich.

Rozporządzenia P. Ministra oświaty.

Ponieważ wielka liczba nauczycieli szkół średnich i pokrewnych zakładów średnich, oraz nauczycieli szkół wydziałowych i ludowych powołana została do służby czynnej, a wiele gmachów przeznaczonych na szkoły, użytych zostało na inne cele, rok szkolny nie będzie się mógł rozpocząć w przepisanym terminie we wrześniu.

Jak się dowiadujemy, P. Minister oświaty dr. Hussarek w okólniku wydanym do Rad szkolnych krajowych, zastrzegł sobie, iż w stosownej chwili ustanowi termin rozpoczęcia roku szkolnego, a równocześnie wyda odpowiednie zarządzenia, które będą potrzebne, aby z powodu późnego rozpoczęcia roku szkolnego nie powstały żadne szkody dla dalszych studyów.

Donoszą dalej, że P. Minister oświaty dr. Hussarek zezwolił tym uczniom szkół średnich, którzy znajdują się w wieku popisowym, albo spodziewają się być powołani do służby czynnej, lub też dobrowolnie do niej się zgłaszają, aby złożyli wcześniej egzamina poprawcze. Ci więc uczniowie szkół średnich, którzy w ostatnim roku szkolnym otrzymali poprawkę, mogą ją teraz złożyć. Również ci uczniowie, którzy przy ostatnim egzaminie dojrzałości zostali reprobowani na pół roku, mogą być dopuszczeni teraz do powtórnego egzaminu. Prośby o dopuszczenie do tych egzaminów należy wnieść do odnośnej Rady szkolnej krajowej. Na wypadek, gdyby w jakiej szkole średniej złożenie komisyi egzaminacyjnej było niemożliwe, wyznaczona będzie inna szkoła średnia, w której będzie można składać te egzamina.

Odezwa do duchowieństwa dyecezyi krakowskiej.

Konsystorz Książęco-Biskupi krakowski ogłasza co następuje:

Odezwą z dnia 4 sierpnia b. r. L. 6096 poleciliśmy duchowieństwu, aby z ambon zachęciło ludność do spokoju i wzajemnego pomagania sobie przy żniwach, nadto do otoczenia opieką chorych, opuszczonych i sierót.

Obecnie polecamy wszystkim samodzielnym duszpasterzom, aby w porozumieniu z władzą świecką zorganizowali komitety gminne (jeżeli dotąd nie powstały) we wszystkich miejscowościach należących do parafii, celem skutecznego przeprowadzenia wspomnianej pomocy i opieki.

Komitet powinien zorganizować tak ludność zdolną do pracy, jak również zaprzęgi w gminie, aby zajęcia nie cierpiące zwłoki, zwłaszcza przy żniwach i uprawie roli, wykonywano systematycznie w całej parafii. Ludzi nie mających zajęcia należy do tej pracy zachęcić za odpowiedniem wynagrodzeniem, a usuwających się od tego obywatelskiego obowiązku skłonić przy współdziałaniu władz świeckich.

Komitet powinien sam, bądź też przez odpowiednią sekcyę, ułatwić podania do władz politycznych o zapomogi dla rodzin, których ojców, względnie mężów powołano pod broń.

Z Książęco-Biskupiego Konsystorza.
W Krakowie, dnia 11 sierpnia 1914.
Ks. Adam Stefan.

Wiadomości z Niemiec.

Nordd. Allg. Ztg. donosi: Rossya, Francya, Belgia i Anglia mają depozyty w rozmaitych instytucyach finansowych. Wypłacenie tych depozytów tym wrogim państwom po wybuchu wojny będzie karane jako zdrada stanu.

W Berlinie naczelny wódz wydał rozkaz, że wszystkie depozyty Rossyi, jako wroga, prowadzącego wojnę, mają być skonfiskowane.

Wobec wiadomości, rozsiewanych przez angielski urząd spraw zagranicznych, Biuro Wolfa upoważnione jest ze strony miarodajnej do stwierdzenia, że ze strony niemieckiej nie położono wcale min na morzu Północnem, które utrudniałyby lub udaremniały neutralność handlową. Niemcy tam wcale min nie położyły, lecz położyły je tylko w bezpośredniem pobliżu wybrzeży angielskich.

Z Petersburga otrzymano wiadomość, że radca dworu Kaltner, który był przez 32 lat urzędnikiem ambasady niemieckiej w Petersburgu, został przy demolowaniu gmachu ambasady niemieckiej w Petersburgu, przez tłum zamordowany.

Odezwa Administracyi biskupstw w Poznaniu i Gnieźnie do duchowieństwa.

Z Poznania donoszą: Administratorowie biskupstw w Poznaniu i Gnieźnie wydali odezwę do duchowieństwa i wiernych obu dyecezyj, w odezwie tej powiedziano:

„W całej Europie środkowej pali się pochodnia wojny, wzniecona przez rząd rossyjski, pod którego okrucieństwem naród nasz cierpi przeszło od stu lat, pod względem religijnym i narodowym. Rząd ten, wrogo usposobiony dla naszego narodu i Kościoła, w sposób podstępny uczynił z przeważnej części Europy widownię wielkiej pożogi wojennej i zmusił naszego władcę oraz sojusznika jego Najj. Cesarza Austryi do tego, by z bronią w ręku ochronił sprawiedliwą sprawę i swój kraj."

Dalej czytamy w odezwie, że wojna stała się nieunikniona, że pociąga ona za sobą konieczność wielkich ofiar, które ponosić należy w przeświadczeniu, że chodzi o rzecz sprawiedliwą.

Następnie powiedziano: „Wiemy, że pośród nas nie zanikło poczucie obowiązku pod względem władzy, danej nam od Boga. Spełnijcie jako godni synowie narodu rycerskiego mężnie swe obowiązki w walce, a wy inni, którzy pozostajecie przy ognisku domowem, zachowujcie się spokojnie i ufajcie w Bogu, a w szczególności nie dajcie posłuchu podejrzanym agentom, którzyby zakłócali spokój i zawierzcie, że jeżeli w tej wielkiej i nadzwyczaj ważnej chwili wiernie i odważnie staniecie obok waszego monarchy i przez swe lojalne stanowiska przyczynicie się do zwycięstwa jego walecznej armii, to wasz władca w swej szlachetności spełni nasze sprawiedliwe żądania i usunie wszystko, co nas uciska. Wierzcie też, że przez to współdziałanie w zwycięstwie armii cesarskiej naszym braciom cierpiącym po tamtej stronie granicy pomożecie do osiągnięcia lepszej przyszłości".

Odezwa kończy się wezwaniem, aby w modłach codziennych błagano Boga o zwycięstwo.

Moratoryum.

Wiener Ztg. ogłasza Najw. rozporządzenie Cesarskie, mocą którego dwu-tygodniowe moratoryum zarządzone 1 sierpnia dla wynikłych przed 1 sierpnia pretensyj pieniężnych prywatno-prawnych, oraz wekslowych, czekowych i pochodzących z ubezpieczenia, a które były płatne 1. sierpnia, przedłuża się do 30 września b. r.

Dla pretensyj prywatno-prawnych, które wynikły przed 1 sierpnia a były płatne między 1 sierpnia a 30 września, termin przedłużenia wynosi 61 dni od dnia płatności. Także termin dla weksli i czeków, które wystawiono przed 1 b. m., a których płatność przypada na czas między 1 sierpnia a 30 września, następuje przedłużenie.

Co do zwrotu wkładek, poczynionych po tym dniu, rozporządzenie nie wprowadza moratoryum. Zakres pretensyj, które nie podlegają moratoryum, został istotnie rozszerzony. Obok pretensyj z kontraktów najmu mieszkania, także pretensye z kontraktów dzierżawy obecnie nie podlegają zwłoce. Również poszczególne pretensye z ubezpieczenia na życie, zwłaszcza co do wypłaty sumy ubezpieczenia aż do wysokości 500 kor., dalej pretensye z ubezpieczenia na wypadek śmierci na wojnie do pełnej sumy ubezpieczenia nie podlegają moratoryum, a tak samo pretensye w innych gałęziach ubezpieczeń do wysokości 400 kor.

Szczególnie ważnem jest, że nie tylko pretensye co do procentów i zapłaty kapitału długów państwowych i gwarantowanych przez Państwo obligacyj, ale także pretensye tyczące się oprocentowania i zwrotu sum płatnych z zapisów dłużnych o bezpieczeństwie pupilarnem, zwłaszcza z listów zastawnych wyjęte są z pod moratoryum. Procenty i annuitety pieniężne, zabezpieczone na wynajętych lub wydzierżawionych gruntach w księgach gruntowych, dłużnik ma zapłacić, o ile czynsz najmu lub dzierżawy po potrąceniu podatku i opłat publicznych na to wystarczy.

Ze względu na potrzeby przemysłu banki są obowiązane wypłacać pretensye z rachunku bieżącego bez ograniczeń co do wysokości, jeżeli posiadacz takiego rachunku wykaże, że podjęta suma ma służyć do wypłaty płac lub innych wypłat. Podobny wyjątek uczyniono co do podjęcia z kont rachunku bieżącego potrzebnych kwot na uiszczenie podatków, lub innych konkretnych spłat o naturze naglącej. Jeżeli nie można podać żadnego z powodów, przytoczonych w rozporządzeniu, to banki obowiązane są w każdym razie wypłacić w jednym miesiącu kalendarzowym 3 prc., z granicą do wysokości 400 k. Właściciele książeczek oszczędności mogą z każdej książeczki w jednym miesiącu w bankach i Kasach oszczędności podjąć 200 k., w Towarzystwach kredytowych 100 k., w kasach Raiffaisena 50 k. Kto więc w sierpniu podjął tę lub wyższą kwotę, musi z podjęciem następnej sumy czekać aż do września.

O ile zagranicą również będzie ogło-

---

12)

MANUELA.

(Z angielskiego).

(Ciąg dalszy).

Manvers zaczął się śmiać.

— Moje zamiary? sam ich nie znam. Ale nie chcę, aby cierpiała z mojej winy.

— Ściganie jej — rzecz pewna — mogło by jej przynieść więcej szkody niż pożytku.

— Nie — odrzekł Manvers stanowczo — powtarzam, że nie powinna cierpieć przezemnie.

— A przecież kobieta zazwyczaj płaci za mężczyznę. Lecz, kto wie?

Manvers wsiadł na swego konia i podał rękę mnichowi.

— Żegnam was, bracie Janie!

— Jedźcie z Bogiem — odrzekł mnich.

Stał chwilę patrząc za oddalającym się i westchnął:

— Biedny mały! Biedna mała Manuela!

VIII.

Manvers był na drodze do Valladolid i spieszył się bardzo. Już ani śpiewał, ani gwizdał; nie był już amatorem, który podróżuje dla własnej przyjemności, lecz chodziło mu o jak najszybsze dostanie się na miejsce. Dzika Kastyllia zmieniła się w krainę czarów i troski. Już nie fantazya nim kierowała; miał cel do osiągnięcia.

Dziwny, szczególniejszy dzień!

Rano, po idealnej kąpieli, znalazł się nagle w pełnej tragedyi. Żadna przygoda z cyganką o ciemnej cerze, o głębokich oczach i ustach czerwonych, krwią się splamiła. Scena pełna słońca, ustąpiła miejsca śmierci. Widział przed sobą szkliste oczy trupa, jego usta skrzywione męką agonii. Nie mógł usunąć od siebie tego potwornego wspomnienia, a zarazem myśli, że on także miał pewną rolę w tej tragedyi. Przeznaczenie jego spotkało się z przeznaczeniem Manueli, lecz także i Estebana.

Nieobecni bohaterowie dramatu odżywali w jego umyśle, bardziej realni, spotęgowani wskutek strasznego rozwiązania. Co za tajemnica kryła się pod wydłużonemi oczami Manueli? Co za tajemnica cierpienia, czy grzechu? Co za wiedza i maniera wrodzona przejawiała się w mowie Estebana? Jedno i drugie wydawało się dojrzalsze nad lata. Wtedy, gdy powinni byli jeszcze znajdować się u progu życia, oto spojrzeli oko w oko potężnej fali namiętności, śmierci, nienawiści, zbrodni!

Żadna dziewczyna ze sztyletem w ręku! Młody człowiek, prawie dziecko, zasztyletowany! Co za kraj! I cóż robił w tem wszystkiem on, Manvers, gentleman z Somerset, ze swojemi trzydziestoma latami, swojem uniwersyteckiem wykształceniem, swoimi dyplomami? Czyż miał siebie brać bardziej na seryo, niż to uczynił niemądry wikary z Anglii? Gdy chodziło o rzeczy ważne, gdzież był? Jak dziecko poszedł się kąpać, gdy tymczasem drudzy walczyli o śmierć i życie! A teraz starał się uspokoić sam siebie, wyobrazić sobie, że jest zdolny do spełnienia zadania i że tem zadaniem było odszukanie Manueli, aby się nią zaopiekować. Nie tworzył stanowczych planów, nie mógł ich tworzyć, ale przywiązywał się do swojej myśli z całych sił.

Takim jest charakter angielski. Anglik nie może znieść myśli, iż rzeczy idą źle lub dobrze, bez jego udziału. Jeżeli świat idzie swoim torem bez jego kierunku, wszystko stracone mu się wydaje. Manvers, naturalnie, nie był zakochany w Manueli, ale wmieszał się w egzystencyę młodej dziewczyny i jej sprawy wydawały mu się jego własnemi. Niepodobna mu było odtąd nie zajmować się nią.

Wydostał się obecnie na płaskowzgórze, utworzone ze skał brunatnych, które zamykają horyzont Valladolidu od strony północnej. Droga ciągnęła się na pochyłościach tego płaskowzgórza; była dość niewygodna, ale widok, który miał z góry, wynagrodził podróżnego. Cała ziemia hiszpańska rozciągała się przed nim aż do krańców horyzontu. Pola uprawne i puszcze, rzeki i stepy, każdy szczegół ukazywał mu się tak wyraźnie, jak na mapie geograficznej. Miał wrażenie, że buja nad światami, wpatrując się w czas i życie. Był rzeczywiście na krańcu wszechświata, wobec niezmierzonej, bezgranicznej przestrzeni, na którą patrzył z góry i z daleka.

Przejęło go uczucie, które podobne było do uczucia kapitana statku, stojącego na pomoście. Zdawało mu się, że ujrze świątem zdala od ludzi i ich trosk bezowocnych. Hiszpania u stóp mu leżała. Mógł sobie wybierać drogę i patrzeć na drogę danej ludzkości, od kolebki do grobu.

Dusza jego wobec tych wzniosłych myśli wydawała mu się uwolniona z wszystkich więzów. Czuł się naprawdę wolny od wszelkich namiętności, nadprzyrodzony, dziwnie pojmujący.

Czem byli ludzie tam, w dole, jeżeli nie mrówkami, których szeregi krzyżowały się i znikały, albo skrzydlatymi owadami, unoszonymi tu i owdzie podmuchem sprzecznych prądów. Patrzył na nie rozmarzony, prawie obojętny. Widział, jak dwa owady zbliżały się do siebie, potem rozłączyły, uniesione silniejszym podmuchem wiatru w świetlany pył powietrza. Ten, który przedstawiał Manuelę, leciał ku ziemi. Wiatr wiejący z gór Asturyi gonił go. I nagle, dwa owady zostały uniesione jednym wirem. Uniosły się razem spiralnie w górę, a potem, przebywszy pewną wysokość, pozostały nieruchome, następnie zleciały zwolna i zniknęły w pyle unoszącym się z ziemi. I Manvers stracił je z oczu.

Oprzytomniał i otrząsnął się z tych marzeń. Słońce zniżało się w stronę Portugalii, wiatr był chłodniejszy z początkiem nocy.

Czy mu się to wszystko śniło? Co za los wisiał nad nim?

Skierował konia w kierunku, gdzie płaskowzgórze się zniżało i przybywszy tam ujrzał przed sobą, o kilka mil dalej, jak biała plamę na błękitnym horyzoncie, Valladolid, w blasku zachodzącego słońca.

(Ciąg dalszy nastąpi).

szone moratoryum, rozporządzenie przewiduje przestrzeganie wzajemności.

Rozporządzenie zawiera ogółem 15 §§, datowane jest 13 sierpnia i znosi rozporządzenie z 1 sierpnia.

Nastrój w Rossyi.

Przybyły z Moskwy Niemiec pisze w *Berl. Tagblacie:* W Moskwie mniej widać entuzyazmu, aniżeli w Petersburgu, ale nienawiść do Niemców jest bardzo wielka. Wszystkie sklepy niemieckie i zakłady zniszczono. Gmach konsulatu niemieckiego zupełnie zdemolowano w sposób niedający się opisać. Stoją zupełnie nagie mury. Nawet tapety zdarto ze ścian. Pomimo tego, że na miejscu była wielka liczba policyantów, żaden z nich nie ruszył się, aby powstrzymać dzieło zniszczenia. W Moskwie widziałem, że powołani pod broń w dwie godziny po otrzymaniu mundurów sprzedali je.

Konsul amerykański w Petersburgu usilnie starał się obronić uciekających Niemców.

Jak donosi *Breslauer Zeitung*, na Śląsk górny przybywają ciągle dezerterzy rossyjscy, którzy opowiadają o smutnem położeniu w Rossyi.

Aż do Warszawy niema w kraju wojska. Dezerterzy, którzy przybyli przed wojną opowiadali, że na wypadek wojny grozi rewolucya. Jeden z dezerterów miał przy sobie manifest cara do żydów. Manifest przyrzeka żydom różne ulgi. Drugi dezerter uczynił uwagę, że teraz rząd rossyjski przyrzeka wszystko, ażeby, gdy minie niebezpieczeństwo, jeszcze bardziej uciskać.

Zbiegowie z Królestwa Polskiego przybywają na Śląsk z rodzinami, ażeby tu przeczekać wojnę. Wojsko rossyjskie, wedle opowiadań dezerterów, jest tak zdemoralizowane, że niema mowy o zwycięstwie Rossyi.

Stanowisko Bułgaryi.

Sofijski dziennik *Kambana* pisze w artykule wstępnym, że Bułgaryi nie wolno na żaden sposób iść z Rossyą, bo nawet na wypadek nieprawdopodobnego zwycięstwa Rossyi tylko Serbia zwiększyłaby się kosztem Bułgaryi. Bułgarya musi uczynić wszystko, aby przyczynić się do zniszczenia Serbii i razem z Turcyą przyłączyć się do trójprzymierza. Każda inna polityka miałaby dla Bułgaryi jak najgorsze następstwa.

Ks. dr. Edward Likowski

Arcybiskupem gnieźnieńsko-poznańskim.

Wedle ostatnich doniesień wakującą arcybiskupią stolicę św. Wojciecha objąć ma dotychczasowy administrator archidyecezyi ks. dr. Edward Likowski.

Postać to w dziejach Kościoła polskiego chlubnie zapisana, mąż wielkich zasług dla wiary i narodu — sługa Boży, który godności prymasa nowego niezawodnie przyda blasku.

Tytularny biskup aurelispolitański, biskup-sufragan poznański, asystent tronu papieskiego, dziekan kapituły katedry poznańskiej, dr. św. teol., członek Akademii Umiejętności w Krakowie, urodził się ks. Likowski dnia 26 września 1836 we Wrześni. Po wyświęceniu na kapłana w r. 1861 sprawował przez 10 miesięcy obowiązki wikaryusza w Keyni, a następnie trzy lata katechety i nauczyciela języka hebrajskiego w gimnazyum św. M. Magdaleny w Poznaniu. Widząc brak podręczników do nauki religii, opracował w języku polskim katechizm Deharta dla młodzieży dojrzalszej, który się doczekał kilku wydań. Równocześnie pisywał artykuły naukowe do wychodzącego wówczas *Tygodnika katolickiego*. Z początkiem r. 1866 powołany został na profesora historyi kościelnej i prawa kanonicznego do seminaryum duchownego w Poznaniu.

Po objęciu rządów dyecezyi przez Arcybiskupa Ledóchowskiego, został mianowany regensem seminaryum z zachowaniem wspomnianych katedr. W tych latach wyszły z pod jego pióra doskonałe rozprawy o reformacyi w Polsce, o katalogu papieży, o katakumbach. Gdy w r. 1869 zwołany został Sobór watykański, zabrał go z sobą do Rzymu Arcybiskup Ledóchowski jako teologa swego. W czasie tego pobytu w wiecznem mieście, ks. Likowski zebrał bogaty plon wiadomości i doświadczenia. Arcybiskup Ledóchowski należał do komisyi traktującej *de rebus fidei* (o rzeczach wiary). Z każdego posiedzenia tej komisyi dyktował swemu teologowi sprawozdanie, informując go o sprawach na nich się toczących. Podczas soboru mianowany został papieskim prałatem domowym.

W r. 1873 wyjechał ks. Likowski, nie chcąc się poddać nowym krępującym ustawom państwowym, na jakiś czas do Paryża, aby tam bliżej poznać urządzenia i kierunek seminaryum Saint-Sulpice. Z czasu, w przeciągu którego seminaryum było zamknięte, skorzystał na opracowanie „Historyi Unii Kościoła ruskiego z rzymskim“ (1875) i „Dziejów kościoła unickiego w XVIII. i XIX. wieku“. Drugie to dzieło zostało uwieńczone na konkursie przez Towarzystwo historyczno-literackie w Paryżu w r. 1880 i w tymże roku ukazało się w druku w Poznaniu, a po raz drugi w Warszawie (1906). W latach 1882 i 1883 wydał „*Decretales summorum Pontificum pro Regno Poloniae et Constitutiones Synodorum provincionalium et dioecesanarum ad summam collectae*“ (Poznań, 3 tomy in folio, wspólnie z ks. Zenonem Chodyńskim).

W latach 1873–86, gdy seminaryum duchowne było zamknięte, aby umożliwić przyrost duchowieństwa, ks. Likowski sam starał się o fundusze, potrzebne do kształcenia młodych księży. W latach następnych przygotował do druku „Historyę Unii brzeskiej“. Tymczasem za dotychczasowe zasługi Akademia Umiejętności w Krakowie mianowała go w r. 1887 członkiem czynnym, a w r. 1894 po śmierci Augusta Cieszkowskiego, został wybrany prezesem poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół nauk.

Gdy kardynał ks. Ledóchowski zrezygnował z arcybiskupstwa w r. 1886, a poznańsko-gnieźnieńską stolicę arcybiskupią zajął po nim ks. Juliusz Dinder, powołany został ks. Likowski na kanonika katedralnego poznańskiego i oficyała dyecezyi poznańskiej. W r. 1887 został sufraganem poznańskim, konsekrowany 1 maja 1887. Na trudnem tem stanowisku pozostał do końca życia ks. Dindera i wielkie położył zasługi wobec archidyecezyi, w której po trzynastoletniej przerwie w administracyi wszystko na nowo trzeba było organizować. W roku 1887, gdy nauka religii w języku polskim z większej części szkół ludowych została usunięta i ograniczona do przygotowania dzieci poza szkołą do Sakramentów św., okazała się potrzeba katechizmu odpowiedniego, skróconego, a zawierającego całość wiary i przystępnego, ks. Likowski ułożył go i wydał. Katechizm ten doczekał się dotąd licznych już wydań, a zaprowadzono go w archidyecezyi gnieźnieńskiej i poznańskiej i w Galicyi.

Po śmierci arcybiskupa ks. Dindera wybrała kapituła metropolitalna ks. Likowskiego administratorem dyecezyi. Był nim przez siedm kwartałów aż do nominacyi arcybiskupa Stablewskiego. Przez cały zaś czas rządów tegoż, t. j. aż do 24 listopada 1906 roku był ks. Likowski znów oficyałem i wikaryuszem generalnym, a przez ostatnich 9 lat życia arcybiskupa Stablewskiego, wskutek jego choroby, większa część ciężaru rządów na ks. Likowskim spoczywała.

Od 1906 r. sprawował ponownie administracyę dyecezyi, od skonu bowiem ks. Stablewskiego stolicy arcybiskupiej poznańsko-gnieźnieńskiej rząd pruski nie obsadzał i dopiero obecnie powzięto decyzyę zamianowania ks. dr. Likowskiego, liczącego obecnie lat 76, arcybiskupem poznańsko-gnieźnieńskim.

Berlin. W sprawie mającej wkrótce nastąpić nominacyi ks. biskupa Likowskiego arcybiskupem gnieźnieńsko-poznańskim prasa tutejsza pisze, że Polacy z powodu walki z wrogiem zewnętrznym, zwłaszcza z Rossyą, okazali gotowość zaniechania opozycyi narodowo-politycznej, czego dowód dali przez to, że w parlamencie w pełnej jedności razem ze stronnictwami niemieckiemi głosowali za kredytami wojennymi. Narodowo-polityczny pokój, będzie przez rząd stwierdzony przez nominacyę nowym arcybiskupem osoby, sympatycznej dla Polaków.

Stan rzeczy w Królestwie Polskiem.

Krakowski *Czas* otrzymał od osoby przybyłej z Warszawy i z Kielc następujące informacye:

„Gdy wybuchła wojna rossyjsko-niemiecka, zapanowało między obywatelstwem Królestwa Polskiego powszechne przekonanie, iż wobec oczekiwanego wycofania władz rossyjskich, należy pomyśleć o organizacyi. Władze podówczas znajdowały się jeszcze na miejscu. Do generał-gubernatora warszawskiego Zylińskiego, zwrócił się przeto p. Eustachy Dobiecki, przedstawiając położenie i kreśląc zarys akcyi, jaka mogłaby nastąpić. Krok ten, konieczny ze względu na wspomnianą obecność podówczas władz rossyjskich, zakończył się naradą wybitnych osobistości polskich, uczestniczących w pracy społecznej, u pomocnika generał-gubernatora, von Essena. Między innymi brali udział w naradzie tej p. Lutosławski, Zdzisław ks. Lubomirski, prezydyum miasta Warszawy, w szczególności wiceprezydent Zaremba. Za zgodą władz utworzył się komitet warszawski, złożony z 200 osób, ze Zdzisławem ks. Lubomirskim na czele. Komitet ten, wraz z prezydyum miasta objął zarząd Warszawy po wydaleniu się władz rossyjskich.

Prawie równocześnie odbyło się w Warszawie dnia 2 sierpnia w Tow. kred. ziemskiem zebranie przedstawicieli ziemiaństwa t. j. władz Tow. kred. ziem., przedstawicieli Centralnego Tow. rolniczego, osób bezpartyjnych, duchowieństwa i t. d. Po obszernych naradach wydano odezwę, zawierającą wskazania co do zachowania się kraju i ludności w chwili obecnej ze społecznego punktu widzenia. Odezwa ta (znana naszym czytelnikom. *Przyp. Red.*) została rozesłana po kraju, dla dyrektywy. Według wskazówek tych zaczęto się organizować także po prowincyi.

Między innemi zorganizowano się w Kielach. Gdy nadeszły instrukcye warszawskie, zamieszczone we wspomnianej odezwie, odbyło się zebranie międzypartyjne sfer obywatelskich, przemysłowych, handlowych, zawodów wolnych itd., postanowiono wydać odezwę w myśl instrukcyi warszawskiej i zawiązać komitet. Zawiązał się on pod przewodnictwem prezydenta miasta, p. Winnickiego. Utworzono straż obywatelską i włączono do niej między innymi 30 strażników policyjnych, którzy po wyjeździe władz zostali w Kielcach.

Biskup kielecki, ks. Łosiński, wydał jeszcze przed wypowiedzeniem wojny austryacko-rossyjskiej odezwę do wiernych, która tonem serdecznym i podniosłym wywarła silne wrażenie. Ks. biskup Łosiński wzywa w niej między innemi do zachowania spokoju i przeciwdziałania anarchii, jaka mogła by się pojawić wskutek rozszerzenia się bandytyzmu.

Ludność przyjmuje wojska austryackie życzliwie, mimo rozsiewanych pogłosek, że będzie się odbywała przymusowa branka w szeregi, czego włościanie bardzo się obawiają. Również powszechny jest strach przed bandytyzmem; po wsiach oczekuje się też wkroczenia wojsk regularnych w większej sile, w nadziei, że przez to będzie zapewnione bezpieczeństwo życia i mienia. Napady bandyckie wydarzyły się np. w Ojcowie i w okolicy. Właścicielka willi „Serdeczna“ w Ojcowie, na przechadzce w lesie, została napadniętą przez nieznanych złoczyńców, którzy ograbili ją, równie jak towarzyszącą jej młodą osobę.

W Warszawie — kończył ów informator — panował, gdy opuszczałem miasto dnia 3 bm., zupełny spokój. Mobilizacyę przeprowadzono. Natomiast w okręgu jędrzejowskim zdołały wojska rossyjskie ściągnąć tylko 25 procent powołanych; podobnie rzecz miała się koło Częstochowy“.

Odezwa kielecka o organizowanie się obywatelstwa brzmi następująco:

Kielce, 7 sierpnia.

Wny...

Zechce Wny Pan zająć się bezzwłocznie organizacyą według poniższej instrukcyi:

Instrukcya dla powiatów i gmin.

Dla zorganizowania komitetów obywatelskich w powiatach, a następnie miastach i gminach wyznaczeni zostają: (tu odezwa podaje nazwiska wyznaczonych. *Przyp. Red.*).

W razie nieobecności lub niemożności przyjęcia obowiązków przez którąbądź z wymienionych osób, pozostali zechcą uzupełnić skład przez kooptacyę.

§ 1. Utworzony w ten sposób komitet powiatowy ma bezzwłocznie zająć się utworzeniem komitetów obywatelskich w miastach, miasteczkach i gminach ze współudziałem wójtów i sołtysów.

§ 2. Zadaniem utworzonych w ten sposób komitetów obywatelskich będzie:

a) utworzenie milicyi dla pilnowania porządku i bezpieczeństwa;

b) obmyślenie i przyjęcie środków przeciw drożyźnie produktów spożywczych i utrzymanie normalnego życia ekonomicznego;

c) zachowanie się w obecnych wypadkach z całym spokojem i godnością, zapobieganie szerzeniu się fałszywych wieści i pogłosek, wzniecających zamieszanie;

d) obmyślenie sposobu utrzymania komunikacyi z Kielcami i miastami powiatowemi, bądź za pomocą konnych rozstawionych posłańców, bądź cyklistów;

e) donoszenie do Kielc i sąsiednich powiatów wiadomości należycie sprawdzonych o zdarzonych wypadkach w danej miejscowości.

§ 3. Innych poczynań oprócz wyżej wskazanych, nie rozpoczynać bez wspólnego porozumienia się.

§ 4. O zorganizowaniu się bezzwłocznie zawiadomić Kielce pod adresem któregobądź z podpisanych.

W myśl uchwał warszawskich.

Mieczysław Koczanowicz, Józef Dunin, Bolesław Markowski, Maryan Grzegorzewski, Julian Borkiewicz, Stefan Tomaszewski, Erazm Różycki, Roman Kozłowski, Karol Wodzinowski.

Awans w c. i k. armii.

(II.) **Porucznikami** zamianowani zostali w pułkach piechoty, strzelcach i oddziałach technicznych podporucznicy: Albin Kusak 56, Bruno Kutscha 100, Ludwik Griessbach, nadkompl. w 3, przydzielony do intendentury, Tadeusz Kwiatkowski 40, Ryszard Kopečny 93, Stanisław Kwaśniewski 100, Edmund Klar 57, Władysław Borowczyk 10, Jerzy Rudolph 41, Albin Hausknecht 93, Franciszek Gorišek *alias* Borisek 1, Antoni Kramař 3, Eugeniusz Chiiarski 58, Franciszek Kordyna 11 batalion saperów, Jan Popowić 10, Oskar Himmer 56, Józef John 9, Ryszard Gredler-Oxenbauer 8 bat. pionierów, Adolf Jesch 30, Józef Wendlberger 10 bat. pionierów, Karol Bendl 89, Bronisław Batsch 41, August Marcinkiewicz batalion mostów, Jarosław Schnirch 55, Edward Pollak 57, Franciszek Wlad 95, Michał Meissner 80, Ludwik Żurakowski 24, Bruno Schellenberg 56, Stanisław Michalski 90, Antoni Findeis 55, Jan Čech 20, Antoni Kettner 90, Alfons Czerbak 93, Otto Matuszek 100, Rajmund Klenner 40, Jerzy Brosch 9 bat. pionierów, Ludwik Nemec 30, Augustyn Kromer 58, Antoni Schneider 41, Ferdynand Oprawil 95, Jan Wantuch 10 bat. saperów, Franciszek Hofbansl 58, Józef Pittner 89, Jarosław Knobloch 10, Włodzimierz Kulczycki 30, Hubert Neumann 93, Fryderyk Mathis 95, Jan Lazar 9, Herman Hellmann 77, Jan Obručnik 3, Artur Malek 15, Franciszek Arciszewski 1 bat. saperów, Wincenty Lekki 100, Roman Niwiński 57, Stefan Strzelecki 90, Ferdynand Třiska 10 bat. pionierów, Teofil Halewicz 20, Henryk Wisnar 54, Antoni Adler 9 bat. pionierów, Jan Włodarski 30, Ryszard Geleciński 45, Władysław Hornof 11 bat. saperów, Julian Kotyk 56, Fryderyk Eder 57, Ernest Schmidtmayer 10 bat. pionierów, Karol Kunz 56, Józef Felgel 89, Roman Floror 45, Ludwik Schmidt 55, Karol Bako, nadkompl. w 55, przydzielony do pułku telegraficznego, Adolf Barfuss 56, Stefan Mibich 100, Leon Kubala 24, Karol Ehrlich 56, Wiktor Hlauschke 41, Erwin Halenta 41, Ryszard Gröschl 55, Eryk Bohácz 100, Fryderyk Schuller 24, Franciszek Markl 10 bat. pionierów, Alfred Wesołowski 45, Mikołaj Filiewicz 63, Józef Kober 9, Otmar Chocholka 30, Wiktor Počkar 15, Karol Kopecky 10, Rudolf Pilarzy 57, Karol Standhardtner 1, Gottfryd Rieger 1, Walter Kopschitz 1, Wiktor Bilek 56, Antoni Macalka 41, Franciszek Hollmann 1, Karol Jäger 41, Józef Łępowski 56, Karol Hönl 45, Henryk Standhardtner 1, Ludwik Stankiewicz 57, Stefan Błocki 45, Józef Gatkiewicz 95, Leon Piatkiewicz 95, Wiktor Zenkner 55, Szymon Mlnařik 30, Zygmunt Janowski 89, Józef Ertelt 100, Józef Dollinger 41, Longin Piskorowicz-Lityński 90, Zygmunt Kalita 20, Adam Lipiński 57, Adolf Geringer 93, Maksymilian Knappek 13, Adam Oczeński 30, Wiktor Beran 9 bat. pionierów, Józef Rausch 100, Franciszek Lochmann 8 bat. pionierów, Robert Baumgartner-Jurko 9 bat. saperów, Wojciech Dobeš 8 bat. saperów, Franciszek Popiłko 30 bat. strzelców polnych, Bertold Seidel 10 bat. saperów, Józef Liwacz 20, Józef Korec 100, Aleksander Schischkar, nadkompl. w 55, przydzielony do 33 p. dział polowych, Józef Skála 89, Franciszek Jambor 58, Karol Kubricht 58, Albert Raubüchl 90, Wendelin Trechsler 100, Rudolf Polák 95, Bronisław Zrogowski 11 bat. saperów, Jan Seifert 3, Eugeniusz Primavesi 89, Karol Zahradniček 9, Herman Letalik 100, Karol Kohout 93, Franciszek Trnečka 58, Fryderyk Hönigmann 100, Maksymilian Jedek 95, Walter Köller 95, Henryk Schabl 1, Juliusz Ludwik 77, Eligiusz Kaupe 89, Jan Křepel 10, Ernest Sturtzel 89, Piotr Fio 89, Franciszek Grimm 15, Gustaw Weiss 10 batalion saperów, Wilhelm Portsch 100, Rajmund Raida 89, Franciszek Rehoř 13, Rudolf Riedl 45, Karol Rössler 55, Oskar Schreinzer 58, Celestyn Hausknecht 93, Reinhold Frey 40, Ryszard Kolaček 45, Witold Widlarski 57, Józef Böhm 45, Adolf Millet 24, Jan Czmola 30 bat. strzelców polnych, Karol Lebinger 55, Adam Chrzanowski 80, Franciszek Zorn 77, Artur Kollitsch 56, Henryk Górniewicz 95, Ernest Giżejewski 13, Emil Krömer 8 bat. pionierów, Aleksander Kuneiów 89, Józef Triska 10 bat. pionierów, Jan Pulkrabek 95, Gwido Kawiński 40, Edward Mühlberger 10 bat. saperów, Otto Dittrich 9 bat. saperów, Eugeniusz Kordzik 11 bat. saperów, Jan Penka 9 bat. pionierów, Leopold Kühn 9 bat. pionierów, Ludwik Kasperlik 100, Kurt Pabst 54, Alfred Oppitz 10 bat. saperów, Fryderyk Burzinsky 93, Stanisław Jahl 13, Józef Richter 55, Ryszard Kilga 10 bat. pionierów, Wilhelm Srna 90, Karol Millet 24, Zygfryd Krejza 89, Franciszek Walter 9, Oskar Nesweda 54, Stanisław Homa 41, Rudolf Rössler 55, Jan Mixa 9, Norbert Langer 20, Józef Nickerl 45, Karol Braun 58, Leon Linke 30, Emil Slusarczuk 58, Antoni Otta 57, Hubert Hagmann 15, Jarosław Kozák 57,

Jan Barák 80, Antoni Man 40, Franciszek Pfauser 15, Alfons Ippich 19, Feliks Langenfeld 45, Karol Schmid 100, Otto Duhan 57, Gustaw Adolph 1, Antoni Fryšak 90, Emil Chaluppa 3, Franciszek Wohlfarth 15, Karol Stepan 89, Hugo Bretschneider 90, Henryk Pospišil 89, Ludwik Krynicki 80, Walter Uiberall 1.

Podporucznikami zamianowani w pułkach piechoty, strzelcach i oddziałach technicznych chorążowie: Alojzy Lober 3, Bruno Hoffmann 57, Ernest Csörgeö 24, Franciszek Krupich 20, Robert Krebs 1, Jan Kohout 93, Leopold Schieberle 15, Jan Tomljenović 100, Herman Radauer 45 pułku Walter Wolf 57 pułku, Franciszek Krump 9 pułku, Karol Vašiček 95, Józef Bartnik 57, Ludwik Dregiewicz 21, Antoni Vogl 3, Antoni Laun 100, Gustaw Fill 8 bat. saper. Ryszard Rottenburg 41, Artur Huber 10. Franciszek Lenarčič 9, Robert Prochatschek 20, Herman Palli 56, Emanuel Meissner 10 bat. saperów, Oskar Hohl 90, Maksymilian Mailler 89, Józef Kučera 24, Henryk Lohmann 10, Wilhelm Baunwitz 10 bat. pionier., Paweł Rath 41, Jarosław Topič 54, Leonidas Mally 100, Henryk Peterek 80, Jan Neumann 10 bat. pionierów, Edward Gaber 30, Emil Rožek 3, Józef Albrecht 93, Hubert Stepanek 13, Leopold Dworschak 9 bat. saperów, Wiktor Dittrich 90, Jan bar. Holzhausen 1, Jan Weinhold 77, Aloizy Zankel 40, Franc. Güttler 9 bat. pionierów, Hubert Hrdlicka 30, Edmund Hoffmann 58, Paweł Żurakowski 55, Oskar Singer 58, Franciszek Zavřel 13, Rudolf Tinka 80, Antoni Nowotny 15, Lotar bar. Babo 8 bat. pionier., Otto Wladar 56, Adolf Gerischer 54, Paweł Karger 89, Ernest Köller 54, Władysław Erhák 95, Konrad Gebauer 40, Tytus Pahone 41, Eryk bar. Buol 24, Zbigniew Drzymuchowski 85, August Olleschik 77, Fryderyk Wernisch 9 bat. saperów, Franciszek Schreitter 45, Karol Havelik 13; oraz chorążowie w rezerwie: Karol Rosenbaum 15, Romuald Smidowicz 13, Fryderyk Schwinner 24, Jan Rakowicz 20, Stanisław Krauss 41.

Rotmistrzami zamianowani w pułkach kawaleryi porucznicy: Jerzy Slavnić 13 huz., Karol Kugler 1 drag., Rudolf Steffek 2 uł., Koloman Stikarowski 4 ulan., Alfred hr. Christalnigg 4 drag., Alfred Kubin 1 drag., Filip bar. Wimpffen 3 huzar., Maurycy Remiz 3 drag., Wojciech Buzinkay 2 drag., Karol Heimbach 8 drag., Rudolf bar. Pillerstorff 10 drag., Rudolf Fitz 9 drag.

Porucznikami zamianowani w pułkach kawaleryi podporucznicy: Jan Larionescu 9 drag., Antoni Sander 12 dragon., Teodor Linke 1 drag., Karol Norman 8 drag., Bruno Jellinek 14 drag., Oswald Edelmann 8 drag., Józef Fafek 14 drag., Eryk hr. Kuenburg 2 uł., Karol Gall 13 uł., Herman Skala 2 drag., Elpidisor Saveanu 6 dragon., Dezydery Solcz 13 huz., Stanisław Zaręba 8 uł., Wilhelm Remisch 2 drag., Wilhelm Pilz 4 uł., Walter Mikocki 8 uł., Karol Chimani 15 drag., Artur Swogetinsky 2 uł., Wojciech Turkovits 6 drag., Karol Patryk Dickson 1 drag., Erwin hr. Nostitz-Rieneck 14 drag., Jan Rösser 8 drag., Franciszek bar. Zschok 9 drag., Franciszek hr. Colloredo-Mannsfeld 15 drag., Jan Kossak 1 uł., Hugo hr. Nostitz-Rieneck 13 uł., Franciszek Kleinschintz 8 drag., Juliusz Kleeberg 4 uł., Jan Zitko 3 dragonów, Roman Sáfár 6 ułanów, Alfred Brosch 2 ułanów, Roland Bogusz 4 ułanów, Wilhelm Blaschek 3 dragonów, Ludwik Darvassi 13 huz., Franciszek de Laronotière 9 drag., Fryderyk Hofmann 12 drag., Feliks Koschin 12 drag., Ryszard Dworzak 2 drag., Józef Hajós 12 uł., Primus Dollár 13 uł., Fryderyk bar. Boxberg, nadkompl. w 14 p. drag., przydzielony do 2 p. dział polowych, Ryszard Kotulski 12 p. drag., Antoni Frint 3 huz., Władysław Tökes 15 dr., Alojzy Zapletal 2 drag., Eryk Kratschmer 10 drag., Rudolf Janschekovitsch 6 uł., Alfred Essler 12 drag., Wojciech Paul 8 drag., Radomił Hroch 2 drag., Antoni Grössler 8 uł., Fryderyk Botschan 14 drag., Zygmunt Ulm 1 uł., Rudolf Flesch 7 drag., Koloman Szávoszt 3 huz., Norbert hr. Kolowrat-Krakowsky-Liebsteinsky 14 drag., Emil Hufsky 8 uł., Franciszek wicehrabia De Maistre 4 uł., Lotar Schusta 13 uł., Józef Csorba 3 huz., Fryderyk Vogl 15 drag., Maksymilian bar. Pereira-Arnstein 15 drag., Lotar Provasi 8 uł., Erwin ks. Lobkowitz 1 drag., Zygmunt Niedermann 13 huz., Erwin Schivitz 10 drag., Karol Daubek 13 uł., Wilhelm Horsetzky 2 uł., Wilhelm Preisecker 13 uł., Ludwik Amon 3 drag., Fryderyk Rädlhammer 12 drag., Otto Neumann 10 dr., Mikołaj bar. Sardagna 15 drag., Edward König 6 uł., Henryk Hahnenkam 1 drag., Otto Krajesovics 3 drag., Ottokar Buchar 10 drag., Ludwik Barger 12 drag., Alfred bar. Winzor 15 drag., Walter Pfister 4 uł., Otto Selinka 8 uł., Markus Mysłakowski-Swiesta 4 uł., Eugeniusz Doležal 1 uł., Elemér Thomka 8 drag., Karol Teichmann 9 dr., Henryk bar. Fiedler 1 drag., Bela Juhász 13 huz., Oskar Zawadil 3 uł., Emanuel hr. Ressěgüier 1 uł., Ernest Kordik 1 drag., Franciszek Geyer 13 uł., Ernest Sluka 3 uł., Jerzy Meyer 4 drag., Fryderyk Rosenthal 15 drag., Eryk Löffler 4 drag.

Podporucznikami zamianowani w pułkach kawaleryi chorążowie: Józef Bányai 3 huz., Jan Lemerz 4 uł., Teodor Prager 15 drag., Oskar Baier 12 drag., Maciej Pechmann 10 drag., Erwin Adamovich 4 drag., Robert Daublebsky 14 drag., Leon Sielecki 13 uł., Rudolf Pimpl 2 drag., Oskar Maynel 9 drag., Karol Thannabaur 1 uł., Jan Probst 8 drag., Józef Schiessl 6 uł.; oraz rezerwowi chorążowie: Maks Grohmann 12 drag., Rudolf Rohrer 6 drag., Erwin Werner 14 drag., Franiszek Breitenecker 4 drag., Karol ks. Schwarzenberg, Herman hr. Nostitz-Rieneck i Karol ks. Lobkowitz 2 uł., Henryk Adamkiewicz 12 drag., Piotr Głogowski 1 uł., Paweł Vásárhelyi 3 huz.

(C. d. n.)

KRONIKA.

Lwów 14 sierpnia.

Kalendarz.

Sobota, (15 sierpnia):

Wniebowzięcie NP. M. — Jacława św. — Stefana.

Wschód słońca o godzinie 4·15 rano, zachód słońca o godzinie 6·42 po południu.

Niedziela, (16 sierpnia):

Jacka i Rocha. — Domorada. — Izaakija proroka.

Wschód słońca o godzinie 4·17 rano, zachód słońca o godzinie 6·40 po południu.

Poniedziałek, (17 sierpnia):

Anastazego. — Mirona św. — 7 Otrok.

Wchód słońca o godzinie 4·19 rano, zachód 6·39 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 19 Cel.

— **Na rzecz „Czerwonego Krzyża“** złożyli w dalszym ciągu: Zbigniew Horodyński 100 kor., Eugen. Poluszyński 10 kor., firma Didolič i Prpič 20 kor., c. k. Urząd dochodów loteryjnych (rata miesięczna) 25 kor. 27 hal., Franciszka Bujnowska 1 poduszkę, 3 ścierki, Eugenia Sommerowa 1 koc z prześcieradłem, sokolą pelerynę, parę obuwia, firma Leon Solecki 15 klg. herbaty, Towarzystwo Wzaj. Ubezp. „Dniestr“ 1000 kor., Helena Machekowa 20 kor., Władysławowa Łozińska 20 kor., Fedakowie 100 kor., ks. prob. Głodziński z Rudy Sieleckiej pierścionek ze szmaragdem i dwoma brylancikami.

Komitet Pań Towarzystwa „Czerwonego Krzyża“, mając nie łatwe zadanie dopomódz do urządzenia przeszło 1000 łóżek w szpitalach "Czerwonego Krzyża" we Lwowie, rozpoczął zbieranie darów na urządzenie tych szpitali i utrzymanie rannych.

Miasto podzielono na 35 okręgów, w których panie, zaopatrzone w pełnomocnictwo, zbierać będą w mieszkaniach dary w gotówce i odbierać zgłoszenia łóżek, poduszek, kocyków, bielizny, naczyń i artykułów żywności.

We wszystkich bardziej uczęszczanych bankach, instytucyach i sklepach znajdują się puszki do zbierania datków drobnych.

Dary w gotówce i w naturze odbierze biuro Komitetu Pań ul. Pańska l. 11 (Liga pomocy przemysłowej), a nadto biura filialne: Pałac Namiestnikowski parter, pałac hr. Badenich ul. Trzeciego Maja, p. hr. Pel. Skarbkówna, ul. Zofii Chrzanowskiej l 6, willa „Luba“ ul. 29 Listopada 92, p. dr. Olga Zakrzejowa ul. Grodecka 66, p. Jadwiga Langerowa ul. Janowska 31.

Komitet prosi wreszcie usilnie panie i zakłady kobiece chcące ofiarować bezinteresownie pracę przy szyciu bielizny i urządzeniu szpitali, do zgłoszenia się w biurze Komitetu ul. Pańska l. 11. Z poważaniem: Za Komitet Pań Towarzystwa „Czerwonego Krzyża“.

Wanda Korytowska,
Stanisławowa Niezabitowska.

— **„Czerwony Krzyż“.** Z treści odezwy c. k. Komisarza dla instytucyi "Czerwonego Krzyża" z dnia 5 b. m. okazuje się jak bardzo jest pożądana bezpłatna prywatna opieka nad rannymi i chorymi. Najmilej jednak widziane będzie umieszczenie chorych i rannych w dworach, klasztorach, sanatoryach, wogóle w większych zabudowaniach, oraz utrzymanie na koszt właściciela lub gdy to niemożliwe, kosztem Skarbu wojskowego. Wobec tego oświadczenia c. k. Komisarza, wydział Tow. "Czerwonego Krzyża" odniósł się do starostw tych powiatów, z których nadeszły na jego ręce odpowiednie oferty, z prośbą o zbadanie, czy te zabudowania nadają się na szpitale, a nadto porozumiał się z władzą wojskową, która ewentualnie skorzysta z ofiarowanych budynków z utrzymaniem lub bez utrzymania i użyje ich na swoje szpitale.

Szpitale takie stoją pod opieką konwencyi genewskiej.

— **Nastrój w mieście naszem** z okazyi wojny nie tylko nie słabnie, lecz wzmaga się niemal z dniem każdym. Co wieczór prawie przeciągają ulicami miasta manifestanci, wznosząc okrzyki na cześć Najj. Pana i armii i urządzając burzliwe owacye przed komendą korpuśną. Odchodzących na plac boju naszych dzielnych żołnierzy, publiczność obrzuca kwiatami i serdecznie im życzy sukcesów.

Ofiarność na cele wojenne jest niekiedy poprostu bezprzykładna.

— **Służba sanitarna w razie wybuchu epidemii.** Dla wszystkich słuchaczy i słuchaczek medycyny, którzy się zgłosili w dziekanacie wydziału lekarskiego do służby sanitarnej w razie wybuchu epidemii, rozpoczną się następujące kursy bezpłatne w poniedziałek, dnia 17. sierpnia b. r.: 1. O przyczynach, drogach szerzenia i zapobieganiu chorobom zakaźnym. Prof. dr. Kučera od godz. 8—9½ rano w klinice chorób wewnętrznych ul. Pijarów. 2. Obraz kliniczny i leczenie niektórych chorób zakaźnych. Prof. dr. Gluziński od godz. 9½—11 rano, tamże. 3. Postępowanie urzędowe w czasie epidemii. Dr. Kuhn od godz. 11—12 rano tamże. 4. Dezynfekcya i zachowanie się przy chorych zakaźnych. Dr. Kielanowski i dr. Damm od godziny 5½—7½ po południu, ul. Zielona 12 (Dworzec budowlany). Wstęp na wykłady wolny tylko dla wpisanych. Lista wpisów zamknięta. Dalszych zgłoszeń nie przyjmuje się. Dr. *Jurasz*, dziekan wydziału lekarskiego.

— **Roboty polne w niedzielę i święta.** JE. ks. Biskup tarnowski dr. Wałęga wydał do duchowieństwa dyecezyi tarnowskiej następującą kurendę:

Z powodu powołania pod broń bardzo znacznej liczby rąk zdrowych i zdolnych do pracy i zabrania dla celów wojennych wielkiej ilości koni, nastała dla naszego kraju rolniczego wyjątkowo ciężka chwila, wymagająca od pozostałej na roli ludności wzmożonej energii, by zebrać bez wielkich strat to, co jeszcze pozostało w polu, by nanowo uprawić i zasiać rolę.

Dlatego wzywamy duchowieństwo, by przy każdej sposobności zachęcało ludność do usilnej pracy w polu; byłoby ciężkiem przewinieniem przeciwko dobru publicznemu, gdyby zdolny do pracy oddawał się lenistwu w tym czasie, gdy właśnie tylko wytężająca praca może uchronić kraj nasz i jego ludność od nieobliczalnych szkód i strat materyalnych.

Z naszej strony pozwalamy niniejszem na wykonywanie wszelkich robót polnych we wszystkie niedziele i święta tak, iż wiernym po wysłuchaniu Mszy św. wolno będzie nietylko pracować na swojem własnem polu, ale także i na polach cudzych, jako najemnikom za pieniężnem wynagrodzeniem.

Nadto pozwalamy przenosić uroczystości odpustowe na najbliższą niedzielę tak, iż sam dzień odpustowy będzie dniem powszednim, oddanym pracy rolnej.

O tem należy bezzwłocznie zawiadomić parafian i wezwać ich usilnie do wytężającej pracy rolnej w tym ciężkim czasie wojennym i do wzajemnego niesienia sobie pomocy.

— **Zgłoszenia pielęgniarek** dały nadspodziewany wynik. Dotychczas zgłosiło się około 3000 pań, oprócz tego kilkaset wyszkolonych. We czwartek, 20 b. m., rozpoczyna się piąty kurs pielęgniarek pod kierunkiem dr. Hojnackiego. Pielęgniarki po ukończeniu kursu praktykują w szpitalu. Z absolwentek kursu utworzono już ambulans na dworcu, gotowy do wyjazdu. Na plac boju na razie wyruszają pielęgniarki z Wiednia.

— **Celem zapobieżenia złośliwym uszkodzeniom toru kolejowego i objektów kolejowych** uprasza dyrekcya kolei państwowych we Lwowie podróżnych, aby wszelkie spostrzeżenia, które naprowadzałyby na ślad podejrzanych zamiarów w tym kierunku, podawali natychmiast do wiadomości służby kolejowej, i w ten sposób współdziałali wraz z powołanymi do tego organami nie tylko dla wzmożenia bezpieczeństwa ruchu, ale i dla uniknięcia szkodliwych następstw, jakie ztąd mogłyby wyniknąć dla żywotnych interesów publicznych.

Dyrekcya kolei państwowych nadmienia przytem, że służba kolejowa w pociągu ma prawo, w razie potrzeby zarządzić zamknięcie okien w przedziałach, jakoteż zabronić podróżnym zatrzymywania się na platformach i kurytarzach wozów.

— **Dyrekcya państwowej szkoły przemysłowej** we Lwowie wzywa wszystkich tegorocznych absolwentów zakładu i tych uczniów II. i III. roku nauki, którzy pozostają we Lwowie i są bez zajęcia, aby zgłaszali się do dyrekcyi zakładu w godzinach pomiędzy 11 a 12 przed południem.

—**Z Uniwersytetu lwowskiego.** Na tablicy ogłoszeń senackich i u wejścia do głównego gmachu, jakoteż we wszystkich instytutach uniwersyteckich widnieje od wczoraj odezwa Senatu i profesorów Uniwersytetu do młodzieży, wywołana obecnymi wypadkami politycznymi, a znana już czytelnikom naszego pisma.

Władze akademickie oddały tak główny gmach uniwersytecki, jak i gmachy instytutów do rozporządzalności krajowemu Towarzystwu „Czerwonego Krzyża“ na cele sanitarne i szpitalne, rezerwując sobie tylko lokale niezbędne dla pomieszczenia kancelaryj, oraz zbiorów i Muzeów. Profesorowie będący dyrektorami klinik uniwersyteckich, ofiarowali również temu Towarzystwu swe kliniki wraz ze swemi usługami. Senat zażądał od Rządu zezwolenia na otwarcie klinik pomimo feryj.

Promocyj doktorskich odbyło się na Uniwersytecie lwowskim w roku bieżącym 246, a to: na wydziale teologicznym 1, na wydziale prawa i umiejętności politycznych 175, na wydziale lekarskim 47, na wydziale filozoficznym 23. Oprócz tego dwaj kandydaci, którzy ukończyli już rygoroza i mieli odbyć promocye przed wakacyami, odłożyli je w ostatniej chwili na później.

— **Nowela do ustawy o ubezpieczeniu pensyjnem.** W dniu 1 października b. r. wchodzi w życie nowela do ustawy o ubezpieczeniu pensyjnem, która skraca dotychczasowy okres wyczekiwania dla uzyskania świadczeń (rent nieudolności, rent wdowich, dodatków na wychowanie) z 10 na 5 lat.

Funkcyonaryusz podlegający tedy w dniu 1 października 1914 obowiązkowi ubezpieczenia, nabywa po 5 latach ubezpieczenia, w razie nieudolności do pracy zawodowej prawo do renty nieudolności, a na wypadek śmierci pozostała po nim wdowa i dzieci prawo do renty wdowiej, względnie dodatków na wychowanie.

Korzystnem jest przeto dla wszystkich funkcyonaryuszów, którzyby w dniu 30 września b. r. przynajmniej 5-letni okres w ubezpieczeniu pensyjnem przebyli, a abecnie wskutek powołania do służby wojskowej, opuścili posadę, ażeby ubezpieczenie pensyjne nadal dobrowolnie w mocy utrzymali i w ten sposób w dniu 1 października b. r. pozostając w stosunku ubezpieczenia, mogli korzystać ewentualnie z przepisów noweli.

Przestrzega się zarazem funkcyonaryuszów, powołanych do służby wojskowej, przed domaganiem się zwrotu premij, ponieważ zwrot taki stosunkowo nieznacznej kwoty powoduje znaczne zmniejszenie, a niekiedy nawet zupełną utratę nabytych praw do świadczeń ze stosunku ubezpieczenia pensyjnego wynikających.

— **Odezwa do uczniów szkół średnich.** W myśl zarządzenia Rady szkolnej krajowej dyrekcye szkół średnich we Lwowie zawiadamiają niniejszem wszystkich uczniów szkół lwowskich, przebywających obecnie we Lwowie, że w sprawach zajęć publicznych i prywatnych, oraz celem zasięgnięcia wszelkich pożądanych informacyj i pouczeń zgłaszać się mogą do swoich zakładów, w których zastaną gotowych do udzielenia im tej pomocy pp. dyrektorów i nauczycieli, w szczególności zaś w czasie między 12 a 1.

— **Kierownictwo filii IV. gimnazyum** wzywa wszystkich swoich uczniów, bawiących we Lwowie, którzy nie podjęli się żadnych pozaszkolnych obowiązków, by zgłaszali się jak najrychlej między godz. 9—10 rano.

Uczniowie pełniący chwilowo obowiązki pozaszkolne, powinni podać w jakikolwiek sposób (kartką korespondencyjną) rodzaj zajęcia i obecny swój adres.

— **Dyrekcya pryw. seminaryum Anny Rychnowskiej** wzywa teraźniejsze i byłe uczenice, aby w celu porozumienia się w sprawie wspólnej pracy, stawiły się w zakładzie w piątek o godzinie 9 rano.

— **Ceny leków.** W myśl uchwały „Koła aptekarzy lwowskich“ postanowiono—mimo uwiadomienia firm drogueryjnych i fabryk chemicznych, że podwyższają aptekom cennik o 15 proc. — nie podwyższać w aptekach lwowskich cen dotąd obowiązujących.

— **Z prasy.** W Przemyślu przestały wskutek wojny wychodzić: *Echo Przemyskie*, *Nowy głos przemyski*, *Wistnyk peremyski* i *Przemyśler Volkstimme*. Wychodząca w Przemyślu moskalofilska *Russkaja Zemla* została zawieszona. W Stanisławowie przestał wychodzić tygodnik *Rewera*.

△ **Zgubiono:** dwie srebrne bransoletki z wisiorkami i długi srebrny łańcuszek; złoty zegarek "Tasso" z czarnym łańcuszkiem sznurkowym, wartości 300 kor.; czarny pulares, zawierający banknot 20 kor., kilka koron w monecie zdawkowej; rozmaite notatki; pulares czerwony z kwotą 270 kor.

△ **Umysłowo chorego** Karola Stachury przytrzymanego wczoraj w koszarach artyleryi przy ul. Grodeckiej, oddała policya na razie do aresztów policyjnych.

△ **Znikła bez śladu.** Dwunastoletnia Matrona Wołoszynówna, wydaliwszy się przed trzema dniami z domu swej matki, Katarzyny, zamieszkałej na Zniesieniu, znikła od tego czasu bez śladu.

Wołoszynówna jest brunetką, o owalnej twarzy. Ubrana była w sukienkę krasą i żółtą chusteczkę.

△ **Karambol.** W ulicy Janowskiej najechał wczoraj wóz miejskiej kolei elektrycznej nr. 37 na wóz włościanina Jana Kleja z Dąbrowicy. Skutkiem zderzenia koń Kleja, wartości 600 kor., złamał nogę powyżej kolana. Konia zabrał rakarz miejski.

△ **Dwa podrzutki.** Na Wałach Gubernatorskich znaleziono wczoraj porzucone dziecko płci męskiej, w wieku około jednego roku, ubrano w białą, barchanową sukienkę. Miała je porzucić jakaś kobieta, w wieku 30—35 lat, ubrana w popielatą suknię i białą bluzkę w niebieskie kółeczka. Dziecko to oddano w opiekę komisaryatu V. dzielnicy.

Drugiego podrzutka, w wieku również jednego roku, ubranego w różową sukienkę i biały kapelusik, znaleziono w bramie realności przy ul. Lindego l. 3. Dziecko oddano w opiekę komisaryatu I. dzielnicy.

Policya wdrożyła dochodzenia celem wykrycia matek podrzutków.

△ **Ofiara nożowców.** Na stacyi ratunkowej opatrzono wczoraj wieczorem niejaką Julię Szemską, której w jednym z domów przy ul. Szpitalnej podczas zabawy zadano nożem siedm ran, na szczęście nie niebezpiecznych.

△ **Za kradzież** owoców w ogrodzie przylegającym do cerkwi św. Jerzego oddano wczoraj do aresztów policyjnych Mikołaja Gerynia i Wasyla Mizułę.

(△) **Za lichwę żywnościową** aresztowała policya wczoraj kupców Natana Axelrada z Bogdanówki i Nechema Steinwurzla z ul. Grodeckiej.

(△) **Kradzieże.** W wozie miejskiej kolei elektrycznej w ul. Grodeckiej skradziono Leonowi Kaltowi z kieszeni marynarki pulares, zawierający książeczkę galicyjskiej Kasy oszczędności i weksle, ogólnej wartości 1000 koron.

Idzie Seidetz zginął w trafice Seidera przy pl. Gołuchowskich pierścionek złoty z brylancikami, wartości 400 koron.

— **Zmarł:** w Krakowie, Stanisław Tokarz, sekretarz Namiestnictwa, w 43 r. życia.

— **Ofiary Wisły.** Pisma krakowskie donoszą, iż podczas kąpieli w Wiśle koło Podgórza utonął onegdaj Józef Rundsztuk, słuchacz III: roku Politechniki, liczący lat 22. Pomimo natychmiastowego poszukiwania, zwłok jego nie odnaleziono.

Onegdaj wieczorem kąpał się w Wiśle daleko za mostem dębnickim 10-letni chłopiec, Karol Kulka, syn wyrobnika z Zakrzówka. Jacyś młodzieńcy, łowiący w pobliżu ryby na wędkę, t. zw. „gruntówkę“, prosili go, aby im ją odnalazł, gdyż się zaczepiła o dno. Chłopiec chciał wykonać polecenie, lecz zaczął tonąć. Młodzieńcy zaczęli wołać na pomoc ratownika miejskiego, ten jednak od łazienek przy moście, gdzie ma stanowisko, musiał jechać pod prąd około 15 minut, oczywiście więc przybył zapóźno. Pracujący w pobliżu robotnicy, którzy także pospieszyli na pomoc, odnaleźli i wydobyli tymczasem chłopca z wody, lecz już nieżywego. Wszelki ratunek nie przydał się na nic.

— **Zamach samobójczy Anglika w Wiedniu.** W ubiegły poniedziałek, 10 b. m., targnął się w Wiedniu na swe życie, zażywszy jakiejś trucizny, Anglik, 26-letni technik Horacy Spilling. W stanie groźnym odwieziono go do szpitala. Powód zamachu samobójczego nieznany.

— **Zgon wnuka zamordowanego księcia serbskiego Michała Obrenowicza.** W niedzielę, dnia 9 b. m., zmarł w Budapeszcie po długich cierpieniach wnuk zamordowanego księcia serbskiego Michała Obrenowicza, Milan bar. Baich, w 57 roku życia.

Kronika prowincyonalna.

§ Egzamin dojrzałości w filii gimnazyum w Stryju odbył się w dniach 2 — 6 czerwca (wł.) r. b. pod przewodnictwem dyrektora Jana Lebiedzkiego. Świadectwo dojrzałości otrzymali: Andrusejko Mikołaj (z odzn.), Antoni Szymon, Berwid Bronisław, Bietkowski Stanisław, Chrzanowski Wład., Dolnicki Zenon (z odzn.), Dzurowicz Eugeniusz, Fedoryk Włodz. (z odzn.), Glattstein Schulim, Goldlust Jakób, Groll Chaim, Halpern Henryk (z odzn.), Hornig Józef, Iwaszko Ludwik, Izbiński Jan, Kaźmiński Kaź., Kędzierski Stan., Klemberg Bron., Komarnicki Stan., Kondowski Rudolf (z odznaczeniem), Korczyński Józef, Kowalski Tadeusz (z odzn.), Kozło Włodz., Neuman Zygm., Pikulski Tad., Pikulski Wiktor, Podoski Wład., Sprinz Jan, Stroński Zdzisław, Strzeszyński Kaz., Szłapak Józef, Tchórznicki Radzisław, Truch Grzegorz (z odzn.), Weinert Karol, Wohl Jecheskel (z odzn.), Zobler Abrahm, Reichówna Louisa (pryw.), Wagschalówna Rifka (pryw.), Kaleniuk Orest (ekst.).

Reprobowano jednego ucznia publ. i jedną prywatystkę.

Kronika zagraniczna.

* Gwardya papieska, trzymająca straż w Watykanie, zmniejszyła się w ostatnich dniach bardzo, z powodu powołania wielu gwardzistów do Szwajcaryi, która — jak wiadomo — również się zmobilizowała. Między powołanymi do szeregu gwardzistów był szef gwardyi Repond i wiceszef Guzmann. Obecnie gwardya składa się z 23 tylko ludzi, pod dowództwem sierżanta.

* Rekord w lotnictwie. Norweski porucznik Gran, który wzbił się do lotu na wybrzeżu szkockiem, przeleciał nad morzem Północnem w 4 godzinach i 10 minutach. Droga wyniosła 530 kilometrów. Wskutek tego por. Gran uzyskał rekord długości przelotu nad morzem.

* Na wystawie księgarskiej w Lipsku zamknięto już wiele pawilonów, ostateczne jednak zamknięcie całej wystawy nastąpi dopiero później. Mimo czasu wojennego ruch na wystawie jest znaczny.

* Z powodu braku policyantów w Berlinie, których powołano do szeregów walczącej armii, obywatele tamtejsi utworzyli gwardyę, która świetnie spełnia swe obowiązki.

* Plaga rozwodów. Podług statystyki w ostatnim roku było w Stanach Zjednoczonych 100.000 rozwodów. Przeszło 70.000 dzieci zostało pozbawionych ojca lub matki.

Jak wiadomo, w Stanach Zjednoczonych najtaniej można uzyskać rozwód, co też w ostatnich czasach przemieniło się w istną plagę. Celem zwalczania jej zawiązała się specyalna liga, która domaga się od Rządu rewizyi ustawy rozwodowej.

* Maszyna samopisząca. Z Ameryki nadchodzi wiadomość, iż inżynier w Brooklynie John B. Flowers wynalazł maszynę do pisania, która nie jest obsługiwana przez ręce ludzkie, lecz chwytając głos ludzki, podobnie jak w fonografie, sama pisze.

Maszyna ta składa się z aparatu fonograficznego i całego szeregu innych aparatów elektrycznych, funkcyonujących przy rozchodzeniu się fal głosowych. Wynalazca tajemnicy nowej maszyny nikomu nie zdradził, twierdząc, że po udoskonaleniu jej, wszyscy przekonają się, jak prostą rzeczą było skonstruowanie takiego przyrządu.

Inżynierowie „starej ziemi“ nie bardzo jednak wierzą w wynalazek amerykańskiego kolegi.

* Echa kradzieży „Monny Lizy“. Przed trybunałem apelacyjnym we Florencyi odbyła się dnia 29 lipca b. r. rozprawa wskutek odwołania się Wincentego Peruggii, sprawcy kradzieży „Monny Lizy“, od wyroku, skazującego go na rok i 15 dni więzienia. Po przeprowadzonej rozprawie, trybunał skazał Peruggię tylko na karę siedmiomiesięcznego więzienia i natychmiast polecił go wypuścić na wolność, ponieważ już tę karę odbył.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Teatru miejskiego donoszą: „Na wczorajszem zebraniu całego personalu teatru miejskiego postanowiono wobec tego, że większa część personalu została bez środków utrzymania, a kontrakty w razie wojny zwalniają dyrektora od płacenia gaży, rozpocząć przedstawienia w sobotę, dnia 15 bm.

Dyrektor Heller będący na tem zebraniu, oświadczył, że wypłaca całemu personalowi $^1/_3$ część całej gaży miesięcznej, chcąc tem samem umożliwić rozpoczęcie tych przedstawień i utrzymanie całego personalu.

Przedstawienia te odbywać się będą wyłącznie na wspólny rachunek artystów pod kierownictwem dyrektora Hellera i wybranego przez całe zgromadzenie komitetu pp. F. Feldmana, W. Jaworskiego i A. Okońskiego.

Nie wątpimy, że publiczność poprze szczere i uczciwe intencye personalu, który przez tyle lat był ozdobą naszej sceny, tem więcej, że groziłoby teatrowi rozbicie tego, z tak wielkim trudem, po tylu latach złożonego zespołu.

Wszyscy artyści bez wyjątku z wiarą w przyszłość przystępują do pracy, którą muszą podjąć, gdy pomoc z jakiejkolwiek strony jest dziś bardzo trudna“.

Do tego komunikatu dodać winniśmy z naszej strony kilka słów wyjaśnienia. W obecnej chwili tak dyrekcya Teatru, jak i personal naszej sceny znalazły się w krytycznem istotnie położeniu. Dyrekcya, pomimo szczerych chęci widzi się w niemożności wypłacania gaż artystom, ci zaś pozbawieni pracy i dochodów zagrożeni są wprost nędzą i głodem. Kto mógł, znalazł jakie takie zajęcie gdzieindziej, ale liczna, bardzo liczna rzesza innych, pozostaje wraz z rodzinami bez żadnych środków utrzymania. — Wobec tego zapadła decyzya wznowienia przedstawień, w nadziei, że publiczność, popierając te usiłowania, przyjdzie ze skuteczną pomocą personalowi, który w dniach pogodnych przynosił nam rozrywkę i estetyczne zadowolenie, a w obecnych trudnych chwilach jednoczy się z całem społeczeństwem, spiesząc tłumnie tam, gdzie potrzeba pomocy. W biurach „Czerwonego Krzyża“, w szkole pielęgniarek, w zakładach szycia bielizny dla żołnierzy i t. d., znajdujemy liczne grona artystek naszych spieszących z ofiarą bezpłatnej pracy. — *Redakcya.*

Głosy publiczne.

ODEZWA.

Podpisani zwracają się do niemieckiej ludności Galicyi i Bukowiny bez różnicy przynależności państwowej i do wszystkich przyjaźnie dla nas usposobionych — z serdeczną prośbą, aby nam dopomogli do ulżenia nędzy wśród rodzin pozostałych po obowiązanych do służby wojskowej powołanych pod niemieckie sztandary.

Przeważna część tych rodzin pozostała bez własnych zasobów i nagłymi wypadkami pozbawiona swych żywicieli, wobec sytuacyi wojennej nie ma choćby najmniejszego widoku na zarobek.

W kraju koronnym Galicyi żyje po całym kraju rozproszona znaczna liczba obywateli Rzeszy, niemieckiej i polskiej narodowości. Z zapałem i stanowczością uczynili wszyscy zadość wezwaniu Najwyższego Wodza, gdy doszła ich wiadomość o mobilizacyi. Wyruszają oni w pole, aby zespoleni braterstwem broni z naszym wiernym Sojusznikiem pokonać wspólnego nieprzyjaciela, który zagraża podwalinom obu Państw, ich stanowisku cywilizacyjnemu i mocarstwowemu.

Rodacy! Przyjaciele! Naszych wojowników nie powinna niepokoić myśl, że ich najdrożsi muszą w tym czasie cierpieć nędzę. Dopomóżcie nam zaopiekować się ich pozostałemi rodzinami. Spieszcie z pomocą hojną i rychłą!

Datki przyjmują:

Ces. niemiecki Konsulat, ul. Piotra Chmielowskiego 9.

Probostwo ewangelickie, ul. Kampiana 4.

Biuro Związku Niemców-Chrześcian w Galicyi, ul. Zielona 13.

Wpływy będą od czasu do czasu kwitowane w *Deutsches Volksblatt für Galizien.*

Prośby o wsparcia z Galicyi najlepiej wnosić do Konsulatu, który je załatwi jak najrychlej. Prośby z Bukowiny wnosić należy do ces. niemieckiego wice-konsulatu w Czerniowcach.

We Lwowie mamy do pomocy komitet pań dla odwiedzania rodzin potrzebujących pomocy i dla natychmiastowego rozdziału wsparć.

Lwów, d. 1[illegible] sierpnia 1914.

Lwowski komitet pomocy dla wspierania rodzin żołnierzy Rzeszy niemieckiej z Galicyi i Bukowiny.

Edward Heinze, cesarsko-niemiecki konsul.
Dr. Pomykacz, proboszcz ewang.
Artur Gelevsky, sekretarz cesarsko-niem. konsulatu.
Dr. Ludwik Schneider, prof. szkoły realnej, przew. Związku Niemców chrześcian w Galicyi.
Ludwik Faatz, przemysłowiec.
Ryszard Dyrda, inspektor fabryczny.

AUFRUF.

Die Unterzeichneten wenden sich an die deutsche Bevölkerung Galiziens und der Bukowina ohne Unterschied der Staatsangehörigkeit, und an alle uns freundlich Gesinnten mit der herzlichen Bitte, uns die Not unter den zurückgebliebenen Familien der zu den deutschen Fahnen einberufenen Heerespflichtigen lindern zu helfen.

Der grösste Teil dieser Familien ist ohne eigene Hilfsquellen und sieht sich durch die plötzlichen Ereignisse der Ernährer beraubt, ohne bei der Kriegslage eine auch nur schwache Aussicht auf Erwerb zu besitzen.

Im Kronlande Galizien lebt über das ganze Land hin verstreut eine grössere Menge Reichsdeutscher, sowohl deutscher wie polnischer Zunge. Begeistert und entschlossen haben alle dem Rufe des Obersten Kriegsherrn Folge geleistet, sobald die Kunde von der Mobilmachung sie erreichte. Sie ziehen in das Feld, um in Waffenbruderschaft mit unserem treuen Bundesgenossen einen gemeinsamen Feind niederzuringen, der die Grundlagen beider Reiche, ihre Kultur- und Machtstellung, bedroht.

Landsleute! Freunde! Unsere Krieger darf der Gedanke nicht beunruhigen, dass ihre Liebsten in dieser Zeit darben müssen. Helfet uns, für ihre zurückgebliebenen Familien zu sorgen. Helfet reichlich und rasch!

Spenden nimmt entgegen:

Das Kaiserlich deutsche Konsulat, Piotr Chmielowskigasse 9.

Das evangelische Pfarramt, Kampiana 4.

Die Geschäftsstelle des Bundes der christlichen Deutschen Galiziens, Zielona 13.

Über die Eingänge wird von Zeit zu Zeit im *Deutschen Volksblatte für Galizien* Quittung geleistet.

Unterstützungsgesuche aus Galizien sind am besten an das Konsulat zu richten, das sie schnellster Erledigung zuführt. Gesuche aus der Bukowina gehen an das kaiserlich deutsche Vizekonsulat in Czernowitz.

In Lemberg steht uns ein Komitee von Damen für den Besuch der hilfsbedürftigen Familien und für die sofortige Verteilung von Beihilfen zur Seite.

Lemberg, den 12 August 1914.

Lemberger Hilfskomitee für Unterstützung der zurückgebliebenen Familien reichsdeutscher Krieger aus Galizien und der Bukowina.

Eduard Heinze, Kaiserlich Deutscher Konsul.
Dr. Pomykacz, evang. Pfarrer.
Artur Gelewsky, Kaiserlich Deutscher Konsulats-Sekretär.
Dr. Ludwig Schneider, Realprofessor, Vorsitzender des Bundes der christlichen Deutschen in Galizien.
Ludwig Faatz, Holzindustrieller.
Richard Dyrda, Betriebsinspektor.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 14 sierpnia. Dzienniki donoszą: Najj. Pan przyjął dziś Następcę Tronu Najd. Arcyksięcia Karola Franciszka Józefa i Małżonkę Jego, Najd. Arcyksiężnę Zytę na posłuchaniu, które trwało pół godziny.

Wczoraj o godz. 5 po południu wspólny P. Minister skarbu dr. Biliński był u Najj. Pana na posłuchaniu, które trwało godzinę.

Wiedeń, 14 sierpnia. *Wiener Ztg.* donosi, iż Najj. Pan udzielił Najwyższej Sankcyi uchwalonemu przez Sejm galicyjski projektowi ustawy, zezwalającemu Radzie powiatowej w Wadowicach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 100.000 koron na budowę dróg, oraz projektowi ustawy, zezwalającej gminie m. Żywca na pobór opłat od kinematografów, przedstawień teatralnych, koncertów i t. d. na cele dobroczynne.

Tryest, 14 sierpnia. Parowiec „Baron Gautsch“, który wczoraj w południe opuścił Lussingrande, aby udać się do Tryestu, w czasie drogi zatonął. Dotychczas ocalono 130 ludzi z załogi, wydobyto 20 trupów.

Tryest 14 sierpnia. Liczba osób, które znajdowały się na pokładzie parowca „Bar. Gautsch“, wynosi wraz z załogą 300. Z tego przeszło 150 uratowano. Ocaleni znajdują się w Poli i przy najbliższej sposobności będą tu przewiezieni.

Rzym, 14 sierpnia. Agencya Stefaniego donosi, że minister marynarki Millo ustąpił z powodu choroby. Następcą jego został zamianowany wiceadmirał Viale.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 14 sierpnia. Stan powietrza na 15 sierpnia. Galicya Wschodnia: Pochmurno, miejscami deszcz, nieco chłodniej, wiatry północno-zachodnie dość silne.

Galicya zachodnia: Pochmurno burza, nieco chłodniej, wiatry północno-zachodnie dość silne.

Wojna.

Wiedeń, 14 sierpnia. Dzienniki zgodnie piszą, że wypowiedzenie wojny przez Anglię i Francyę wcale nie było niespodzianką, lecz jest wypływem naturalnym stosunku sojuszowego mocarstw trójporozumienia. Austro-Węgier to wypowiedzenie wojny nie zaskoczyło. Dzienniki stwierdzają, że Francya już podczas przesilenia bałkańskiego, gdzie tylko mogła, starała się wchodzić w drogę Austro-Węgrom. Nie można się więc dziwić, że Francya rzekomo tak bardzo kochająca pokój, stanęła za swym sprzymierzeńcem Rossyą, która mimo swego charakteru konserwatywnego, tak się interesuje morderczami i pomocnikami morderców. Jeżeli Anglia, na usprawiedliwienie swego postępowania, powołuje się na złamanie neutralności przez wkroczenie wojska niemieckiego, to jak *Fremdenblatt* wywodzi, powoływanie się na nietykalność Belgii, jest tylko pozorem dla Anglii, do wypełnienia niezaprzeczalnych zobowiązań, jakie wzięła na siebie w czasie rozwielmożnienia się ogólnej nienawiści do Niemiec.

Dzienniki zgodnie podkreślają, że Austro-Węgry z pełną ufnością spoglądają na własne siły i siły swych sprzymierzeńców. Dalej dzienniki wyrażają serdeczne pozdrowienie walecznym marynarzom austro-węgierskim, którzy idą w bój za sprawiedliwą sprawę.

Budapeszt 14 sierpnia. Angielski konsul generalny w Budapeszcie Maks Müller odjechał do Wiednia.

Wiedeń, 14 sierpnia. Dzienniki donoszą, że ambasador amerykański w Wiedniu objął ochronę obywateli angielskich w Austro-Węgrzech.

Sofia, 14 sierpnia. Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie zakazujące wywozu bydła, żywności i t. p.

Wiadomości z ostatniej chwili.

Lwów, 14 sierpnia, godzina 1 po południu. Wszelkie dotychczasowe usiłowania Rossyan wtargnięcia na nasze terytoryum odparto z powodzeniem, mianowicie pod Podwołoczyskami, Załoźcami, Brodami i Sokalem. Udało się zabrać wielu jeńców do niewoli. Wczoraj przyprowadzono do Lwowa kapitana dziewiątego rossyjskiego pułku huzarów z Kijowa i 10 nieprzyjacielskich huzarów i dragonów. Drugi transport jest zapowiedziany. Przywieziono także rozmaite przedmioty zdobyte, jakoto strzelby, szable i wiele lanc.

Odpowiedzialny redaktor:
ADAM KRECHOWIECKI.

Przyjechali do Lwowa
dnia 14 sierpnia 1914.

HOTEL EUROPEJSKI: P.: B. Osuchowski z Wiśniowczyka, T. Babecki z Paryża, K. Wysocki z Ostobuża, St. Białoskiński ze Staj.

HOTEL IMPERIAL: P.: A. hr. Wodzicki z O ej wa.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 26 lipca 1914.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	605·—	615·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	362·—	372·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	483·—	—·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	—·—	—·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pc. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	89·—	89·70
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	82·—	82·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	89·50	90·20
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	84·20	84·90
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	89·50	90·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	89·50	90·20
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	89·80	90·50
¹) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	94·70
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	86·30	87·—
¹) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	81·—	81·70
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	87·30	88·—
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	99·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	88·20	89·90
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	80·70	81·40
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	80·70	81·40
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	80·30	81·—
„ „ 4 pr. z r. 1908	79·60	80·30
²) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·—	80·70
„ „ „ 4 pr.	79·30	80·—
„ „ „ 4 pr.	78·—	78·70
„ „ Krakowa	80·50	81·20
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·47
20 frankówka	19·06	19·18
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	252·—
100 „ „ papierowych	251·—	253·—
100 marek niemieckich	117·75	118·40

¹) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 25 lipca 1914.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78·60	78·80
styczeń-lipiec	78·60	78·80
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	81·80	82·—
kwiecień-październik	82·20	82·40
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1680·—	1720·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	412·—	417·—
„ „ 1864 po 100 zł.	670·—	690·—
„ „ 1864 po 50 zł.	320·—	330·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	98·50	98·70
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	79·—	79·20
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	84·45	85·45
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	102·40	103·40
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	105·30	106·30
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	84·10	85·10
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	83·25	84·25
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	426·—	431·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	84·80	85·80
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	82·75	83·75
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	82·35	83·35
Kol północnej ces. Ferdynanda em z r. 1886, 4 prc.	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·50	92·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·50	92·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em z r. 1888, 4 prc.	86·50	87·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	90·50	91·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	87·50	88·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904 4 prc.	87·10	88·10
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc	83·25	84·25

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jassskiej z roku 1894 4 pr.	84·25	85·25
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	102·50	103·50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	91·—	94·20
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	502·50	512·50
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	250·—	258·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	277·—	287·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	81·10	82·10
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	101·—	—·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	80·—	80·90
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	79·40	80·40
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	99·10	100·10
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·20	—·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	92·—	100·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	200·25	203·25
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	282·—	292·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	236·—	246·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	91·20	92·20
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	91·50	92·50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	89·50	90·50
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·10	99·10
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	89·—	90·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	89·—	90·—
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	89·—	90·—
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	82·—	83·—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	80·30	81·30
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	87·25	88·25
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	87·50	88·50
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	89·25	90·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	88·25	89·25
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	80·75	81·75
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 200 złr.	75·85	76·85
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	81·60	82·60
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	106·—	107·—
Tow. żeglugi parow po Dunaju em z r. 1886 4 prc	104·—	105·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	23·50	27·50
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	487·—	497·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	56·50	60·50
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	45·—	49·—
„ „ węg. Tow. 5 złr	25·50	29·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	—·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	318·50	319·50
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	366·—	370·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3420·—	3430·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	484·50	485·50
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	735·50	736·50
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	689·50	690·50
Gal. banku hip. 200 złr.	604·—	606·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	459·50	460·50
„ Austro-węg. 1400 kor.	1943·—	1953·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	534·50	535·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	276·50	277·50
Zivnostenska banka 100 złr.	255·50	256·25
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	400·—	410·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	398·—	404·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	958·—	968·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4770·—	4790·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—·—	364·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	483·—	487·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	290·—	295·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	721·50	722·50
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2042·—	2062·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	777·—	779·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	231·—	235·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	673·—	683·—
Schodnicy 500 kor.	337·—	343·—
Tur. zarz. tytoniów. 500 franków	345·—	349·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	118·17½	118·37½
Włoskie Banki	95·82½	95·97½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·24¾	24·28¾
Paryż za 100 franków	96·27½	96·47½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	251·25	252·25
Szwajcarskie Banki	96·25	96·40
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·42	11·46
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·29	19·33
20-markówka	23·63	23·67
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	118·17½	118·37½
Włoskie banknoty za 100 lir	95·70	95·90
Ruble	251·37½	252·37½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. VIII. 5242/12 (51) (1993 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Józefa Jurana, adw. w Brozowie, zastąpionego przez adw. dr Knopfa w Drohobyczu, odbędzie się dnia 9 września 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 79 w sądzie niżej wymienionym, licytacya:

a) 25 proc. udziału prawa 25 letniej, dnia 13go kwietnia 1902 poczętej dzierżawy prawa poszukiwania, wydobywania i użytkowania oleju skalnego, wosku ziemnego i wszelkich innych niezastrzeżonych minerałów z podziemia parc. grt. 2543/8, 2543 9, 2543/10, 2543/11, 2542/4, 2542 5, 2543/6, 2543/7, względnie z podziału tych dwóch ostatnich parcel powstałych pgrnt. 2543 7, 2543/12, 2543/13, 2543/6, 2543 14 w Borysławiu, wpisanego w poz. 19 k. C. lwh. 1255 i w poz. 18 k. C. lwh. 1723 i 1724 ks. gr. Borysław,

b) 25 proc. udziału prawa 25-letniej, dnia 13 kwietnia 1902 poczętej dzierżawy prawa poszukiwania, wydobywania i użytkowania oleju skalnego, wosku ziemnego i wszelkich innych niezastrzeżonych minerałów z podziemia pgrnt. 2542/1, 2542/2, 2543/2, 2543/4, 2563 w Borysławiu, wpisanego w poz. 52 k. C. lwh. 896 ks. gr. Borysław, — a to ad a) i b) z wyłączeniem powierzchni wyliczonych parcel na całą ich szerokość, a na długość 60 mtr., licząc od drogi publicznej, prowadzonej z Borysławia do Mrażnicy,

c) 25 proc. udziału prawa dnia 10 października 1926 upływającej poddzierżawy prawa poszukiwania, wydobywania i użytkowania oleju skalnego, wosku ziemnego i innych niezastrzeżonych minerałów z podziemia pgr. 2562/2 w Borysławiu lwh. 429 Borysław,

wraz z przynależnościami, składającemi się z dwóch zastanowionych otworów świdrowych, z resztek wież dołów ropnych, budynków i urządzeń kopalnianych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na kwotę 65.000 kor. (sześćdziesiąt pięć tysięcy koron), a przynależności na kwotę 307 kor. 50 h. (trzysta siedm koron 50/100).

Najniższa oferta wynosi kwotę łączną za wystawiony na licytacyę 25 proc. udział praw naftowych z przynależnościami 21.769 kor. 17 h. (dwadzieścia jeden tysięcy siedmsetsześćdziesiątdziewięć koron 17 h.).

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wymienione wyżej pod a), b) i c) grunta stanowią zastanowioną kopalnię „Auna“, a prawa naftowe, wyżej określone, zaistniały na podstawie kontraktu dzierżawy i poddzierżawy z daty Drohobycz 13 kwietnia 1905 l. rep. 17 381, który w § 3 ust. b) pod 1. i 2., oraz w §§ 4, 5 i 6 zawiera obowiązek do wydawania razem 18 proc. udziału brutto w zysku minerałów, wydobyć się mających z całości powyższych gruntów, tudzież obowiązki wiercenia szybów, mianowicie pierwszego do dziesięciu miesięcy od daty kontraktu i doprowadzenia go do głębokości co najmniej 800 m. o ile wcześniej nie będzie osiągniętą produkcya, pokrywająca koszta, a to pod rygorem rozwiązania kontraktu, tudzież obowiązek założenia szybu drugiego przed upływem sześciu miesięcy od ukończenia pierwszego, a następnie trzeciego i t. d z tem, że każdy szyb ma być wywiercony bez przerwy do ropodajności, względnie co najmniej do ośmset (800) metrów, dalej obowiązek zakładania szybów, o ile na to pozwolą rozporządzenia górnicze w odległości 60 m. jeden od drugiego i założenia nowego szybu w miejsce zagwożdżonego, a to pod rygorem rozwiązania kontraktu i odszkodowania właściciela gruntu z powodu niedotrzymania obowiązku założenia szybu w umówionych terminach.

Na wypadek rozwiązania kontraktu z powodu niewiercenia dalszych szybów, pozostają dzierżawcy przy wywierconych szybach z rejonem 40 mtr. około każdego szybu, a prawo dzierżawy ma być w całości wykreślone.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 83.

Warunki licytacyjne zawierają dokładną treść obowiązków kontraktowych, a oryginał kontraktu jest do nich dołączony.

Takie prawa, wobec których, niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości i nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Drohobycz, 3 lipca 1914.

L. cz. E. 48/14 (12) (1572)

Edykt licytacyjny.

W dniu 19 września 1914 o godz. 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4: licytacya realności lwh. 523 gm. Szczawnica.

Nieruchomość ta jest oceniona na 1018 koron.

Najniższa cena wynosi 678 koron 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krościenko. dnia 10 lipca 1914.

L. cz. E. XXVI. 757/14 (6) (1243 3—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Eisiga Halperna, odbędzie się dnia 18 września 1914 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 78, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) 1/2 lwh. 672 ks. gr. Stebnik, połowa realności w Stebniku obejmującej grunt orny obszaru 100 ar.,

b) 1/2 lwh. 550 ks. gr. Stebnik, połowa realności obejmującej grunta orne i kośne z budynkami i przynależytościami.

Wartość szacunkowa:
ad a) 837 kor.,
ad b) 8160 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 558 kor.,
ad b) 5440 kor.

Do realności lwh. 550 ks. gr. Stebnik należą następujące przynależności: 14 jabłoni, 5 czereśni, 4 jabłonek, bróg na siano, parkan z łat jodłowych, oszacowane w całości na 73 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XXVI.
Drohobycz, dnia 9 lipca 1914.

L. cz. E. 582/14 (10) (2015)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Jüdes Rudelheim w Janowie, odbędzie się dnia 4 września 1914 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 7, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunkow licytacya realności lwh. 402 ks. gr. Wielkopole, dom wraz z parcelą bud.

Wartość szacunkowa 1000 kor.
Najniższa oferta 666 kor. 67 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne zamieszczone jest na osobnym arkuszu.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tut. w oddz. kanc. Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej niernchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej części nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sadowej, jeśli nie mieszkaja w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Janów, dnia 4 lipca 1914.

L. cz. E. 240/14 (2016)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Komercyalnego Towarzystwa kredytowego w Rożniatowie odbędzie się dnia 4-go września 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności: lwh. 915 ks. grunt. Strutyn niżny, pgr.

Wartość szacunkowa 1027 kor 85 h.
Najniższa oferta 685 kor. 24 h.

Do realności powyższej nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytajnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rożniatów, dnia 23 lipca 1914.

L. cz. E 6083/13 (13) (2013)

Edykt relicytacyjny.

Dnia 20-go sierpnia 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze 31 relicytacya: połowy realności lwh. 609 gminy Brody, domu murowanego parterowego przy ul. 3-go Maja.

Wartość szacunkowa 2756 kor.
Najniższa oferta 1378 kor.

Poniżej najniższej ceny sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone co do nabywcy w dobrej wierze.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 1 lipca 1914.

L. cz. E. 478/14 (6) (1655)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Joanny z Kurczaków Skublowej w Wójtowej, odbędzie się dnia 25-go września 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, licytacya połowy realności lwh. 774 gm. Binarowa, składającej się (cała) z budynków gospodarczych i pgrt. o łącznym obszarze 1 morg. 419 s^2, wraz z przynależnościami, składającemi się z piwnicy i 68 drzew owocowych około domu.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 513 kor., przynależności zaś na 85 kor.

Najniższa cena wynosi 242 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej neruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, 23 lipca 1914.

L. cz. E. 9498/13 (10) (1810)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Galicyjskiej Spółki kredytowej dla handlu i przemysłu w Założcach, odbędzie się dnia 18 września 1914 o godz. 11 przed południem, w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 256 ks. gr. gm. Uciszków, pb. lk. 313 Nd. 102 o pow. 3 ar. 49 m^2, pgrt. 236/2 o pow. 2 ar. 09 m^2, pgrnt. 236/5 o pow. 5 a. 90 m^2, pgr. 761/121 o pow. 4 a. 21 m^2, pg. 1839/1 o pow. 8 a. 85 m^2,

b) lwh. 257 ks. gr. gm. Uciszków, pg. 1882/20 pow. 1 ar. 40 m^2.

Wartość szacunkowa wynosi:
ad a) 640 kor.,
ad b) 20 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 426 kor. 66 h,
ad b) 13 kor. 32 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 17 lipca 1914.

L. cz. E. 6011/13 (4) (1820)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21-go września 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5, w budynku starej apteki odbędzie się licytacya 1/3 części realności obj. lwh. 181 ks. gr. dla gm. kat. Hrehorów, składającej się z pgrnt. lk. 136 i 1138/1.

Najniższa cena wynosi 321 koron 34 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone co do nabywcy w dobrej wierze.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 4 lipca 1914.

L. cz. E V. 7035/13 (1991)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Spar und Darlehenskassenverein w Knihininie kolonii, odbędzie się dnia 17 września 1914 o godz. 9·30 przed południem w biurze Nr. 92, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 182 ks. gr. gm. Stanisławów, cała realność położona w Knihininie kolonii, składająca się z pb. lk. 1112/1 o powierzchni 794 m.², na której położone są dwa domy parterowe z drzewa, blachą kryte, o ubikacyach w protokole ocenienia opisanych, tudzież budynki gospodarcze,

b) lwh. 3850 ks. gr. gm. Stanisławów, cała realność o pgr. lk. 1610/1 o powierzchni 120 m^2.

Wartość szacunkowa:
ad a) 18.600 kor.,
ad b) 360 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 9300 kor.,
ad b) 240 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stanisławów, 7 lipca 1914.

L. cz. E. 2789/13 (17) (1580)

Edykt licytacyjny.

Dnia 18 września 1914 o godzinie 8 przed południem odbędzie się publiczna licytacya realności:

a) połowy lwh. 1085 gm. Gruszka,
b) połowy lwh. 325 gm. Korolówka.

Wartość szacunkowa:
ad a) połowy lwh. 1085 — 6265 kor.
ad b) połowy lwh. 325 — 1150 kor.
Najniższa oferta wynosi:
ad a) odnośnie do połowy realności lwh. 1085 — 4176 kor 67 h.,
ad b) odnośnie do połowy realności lwh. 325 — 1033 kor. 33 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tut.

C. k Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłumacz, dnia 17 czerwca 1914.

L. cz. XIV. 1723/14 (4) (200)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Zivnostenskiej Banka filia w Krakowie, odbędzie się dnia 22 września 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 50, ul. św. Jana 22, licytacya realnosci lwh. 174 dawna 1971 ks gr. gm. Krakow Dz. III. Nowy Świat objętej, składającej się z domu dwupiętrowego murowanego przy ul. Woiskiej l. or. 34 i małego domku dla stróża, z pgr. lk. 290 o powierzchni 2 ar. 92 m^2 i parceli lk. 291 o powierzchni 4 ar 35·80 m^2

Wartość szacunkowa 82.654 kor. 75 h.
Najniższa oferta 41.327 kor. 37 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział XIV.
Kraków, dnia 28 maja 1914.

L. cz. E. 1670/14 (8) (286)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności w Stryju odbędzie się dnia 22 września 1914 o godz. 8 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 140 w Stryju licytacya realności:

a) lwh. 140 gm. Lisiatycze,
b) lwh. 236 gm. Lisiatycze,
c) lwh. 1128 gm. Lisiatycze.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) 7654 kor.,
ad b) 350 kor.,
ad c) 350 kor.,
przynależności zaś studnia, jabłonie, grusze, śliwy, lipa i orzech na 154 kor.

Najniższa zaś cena wynosi:
ad a) 5112 kor. 66 h.,
ad b) 233 kor. 32 h.,
ad c) 233 kor. 32 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 25 czerwca 1914.

L. cz. E. XIV 298/14 (13) (204)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Saula Marguliess, kupca w Krakowie, odbędzie się dnia 25 września 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 14 parter ul. św. Jana l. 22 na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 282 ks. gr. gm. Kraków Dz. VI. objętej, składającej się z parceli lk. 478 o obszarze 2 ary 49 m^2 i kamienicy dwupiętrowej przy ul, Kołłątaja l. 14.

Wartość szacunkowa wynosi 61 571 kor. 08 hal.

Najniższa oferta wynosi 30.785 kor. 54 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział XIV.
Kraków, 10 czerwca 1914.

L. cz. E. 590/14 (13) (1890)

E d y k t.

Dnia 23 września 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6, w Tyśmienicy odbędzie się licytacya 153/480 części realności lwh. 109 gm. Roszniów objętej, składającej się z domu i chlewa i gruntów ornych obszaru łącznego około 3 ha. 4 ar. 90 m^2.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 977 kor. 86 h.

Najniższa cena wynosi 651 kor. 90 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyśmienica, dnia 15 lipca 1914.

L. cz. E. 2973/14 (1878)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Altera Kocha w Horodence odbędzie się dnia 18 września 1914, o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 13 ks. gr. Horodenka, 3/12 cz. realności złożonej z pb. lk. 139 i pgrnt. lk. 638 i 639,

b) lwh. 2843 ks. gr. Horodenka, 7/166 części realności złożonej z pb. lk. t. 167.

Wartość szacunkowa realności:
ad a) 3157 kor. 50 h.,
ad b) 2243 kor. 37 h.
Najniższa oferta:
ad a) 1595 kor. 62 h.,
ad b) 1121 kor. 68 h.

Do realności lwh. 13 ks. gr. Horodenka należą następujące przynależności: drzewa owocowe i nieowocowe oszacowne w w 3/12 częściach na 33 kor. 75 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 4 lipca 1914.

L. cz. E. 2740/14 (4) (10767)

Edykt licytacyjny.

Dnia 25 września 1914 o godzinie 11 przed południem odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym O. III. w Samborze biuro Nr. 52 licytacya realności:

a) lwh. 107 i
b) lwh. 108 ks. gr. gm. kat. Kalinów objętej.

Wartość szacunkowa wynosi 14.000 kor.
Najniższa oferta wynosi 14 000 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 5 czerwca 1914.

L. cz. E. X. 977/14 (7) (574)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Abrahama Boraka w Rozdole, odbędzie się dnia 25-go września 1914 o godzinie 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 140 w Stryju licytacya 1/4 cz. realności obj. lwh. 173 ks. gr. gm. Lubieńce, stanowiącej gospodarstwo włościańskie.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 2070 kor., przynależności na 150 kor.

Najniższa cena wynosi 1380 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stryj, dnia 27 czerwca 1914.

Gdz. 18400 1914 VI. (2001 1—3)

Auszugweise Kundmachung.

Von der k. k. Generaldirektion der Tabakregie in Wien, wird wegen Sicherstellung von 2,790.000 (zwei Millionen siebenhundertneunzigtausend) Stück Taschen zur Verpackung von je 5 Stück Regalitas-, Trabucos- und Britanica-Zigaren hiemit die Konkurrenz ausgeschrieben.

Schriftliche, mit einer (1) Krone per Bogen gestempelte Offerte, welche mit der Quittung einer k. k Kassa über den Erlag eines mit 5 Prozent des vom Anbotsteller ermittelten Wertes bemessenen Vadiums beleglt und auf dem versiegelten Kuvert mit der Aufschrift „Offert auf Lieferung von Zigarrentaschen“ versehen sein müssen, sind bis längstens 1 September 1914. mittags 12 Uhr, bei dieser k. k. Generaldirektion, IX/1 Porzellanbasse Nr. 51, einzubringen.

Die näheren Bestimmungen sind aus der beim Expedite dieser k. k. Generaldirektion und bei den k. k. Tabakfabriken erliegenden ausführlichen Kundmachund zu entnehmen.

K. k. Generaldirektion der Tabakregie.

Wien, am 29 Juli 1914.

Der k. k. Sektionschef und Generaldirektor:
Scheuchenstul.

L. cz. XIII. 5271/13 (23) (1642 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Banku oszczędnościowego w Krakowie, odbędzie się dnia 24 września 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 14 licytacya 6/7 części realności:

a) lwh. 198,

b) lwh. 199 i

c) lwh. 205 ks gr. gm kat. Prądnik czerwony, składającej się z parceli grt. położonych za dworcem kolei Północnej.

Wartość szacunkowa tej realności 28.579 kor. 80 h.

Najniższa oferta 19.053 kor. 20 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział XIII

Kraków, dnia 7 lipca 1914.

L. 3205 (1972 1—2)

Publiczne rozpisanie oferty dotyczące dostarczania gotowych ubrań i uzbrojenia dla c. k. obrony krajowej.

Ministerstwo obrony krajowej zamierza w celu dostawy rozmaitych części uzbrojenia na I. półrocze 1915 w drodze powszechnej konkurencyi zapewnić, zarządza niniejszem publiczne wezwanie, do wnoszenia pisemnych ofert, które najpóźniej do 23 września 1914. 10 godzina przed południem w wymienionem Ministerstwie przedłożone być mają.

Rozpisanie ofert odnośnie do tej dostawy, w której sposób i ilość mających się dostawić przedmiotów, jakoteż warunki dostawowe są uwidocznione, zostały już w nr. 184 „Gazety Lwowskiej“ z 14 sierpnia 1914 dosłownie ogłoszone.

Z c. k. Ministerstwa obrony krajowej.

Wiedeń, w sierpniu 1914.

L. cz. E. 964/14 (6) (1822)

Edykt

Dnia 23-go września 1914 o godzinie 10·30 przed południem w sądzie powiatowym w Tyśmienicy w biurze Nr. 6, odbędzie się licytacya realności lwh. 942 gminy Stryhańce obj., składającej się z domu i ogrodu, roli łącznego obszaru 12 ar. 63 ar.

Nieruchomości powyższe wystawiona na licytacyę są ocenione na 535 kor.

Najniższa cena wynosi 356 kor. 66 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tyśmienica, 16 lipca 1914.

Upadłości.

L. cz. S. 13/14 (7) (2019 1—3)

Ogłoszenie.

W konkursie Spółki pożyczkowej stow. zarej. z ograniczoną poręką w Bóbrce na wniosek wierzycieli jawiących się na audyencyi wyborczej zatwierdzono zawiadowcą masy pana adwokata dra Klemensa Nussbauma w Bóbrce, zastępcą zaś jego ustanowiono p. Izaka Landaua w Bóbrce.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział VII.

Lwów, dnia 29 lipca 1914.

Konkursa.

L. 6430 (1979 1—3)

Konkurs

Celem obsadzenia opróżnionej posady weterynarza miejskiego, rozpisuje magistrat miasta Sokola niniejszem konkurs.

Kandydaci winni najpóźniej do dnia 1 września 1914 wnieść podania do magistratu przy dołączeniu:

a) metryki urodzenia na dowód, że kandydat nie przekroczył 40 roku życia;

b) dowodu obywatelstwa austryackiego;

c) świadectwa zdrowia;

d) świadectwa nieskazitelnego życia i uporządkowanych stosunków majątkowych;

e) dyplomu ukończonej c. k. Akademii weterynaryjnej państwowej;

f) świadectwa odbytej przynajmniej jednorocznej praktyki weterynaryjnej.

Posada nadaną zostanie na rok prowizorycznie, po roku zadowalniającej służby nastąpi stabilizacya.

Do posady tej przywiązaną jest płaca rocznych 1440 kor. dodatek aktywalny w wysokości 10 prc. płacy, tudzież prawo poboru trzech pięcioleci po 100 kor.

Magistrat król. woln. miasta.

Sokal, dnia 18 lipca 1914.

L. 2032/V. (1930)

Ogłoszenie konkursu.

W c. k. Szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem będzie do obsadzenia posada nauczyciela dla języka polskiego, niemieckiego i geografii w X klasie rangi. Kandydat będzie obowiązany w miarę swych kwalifikacyi udzielać nauki także innych prócz wymienionych przedmiotów, tudzież w zakresie najwyższego wymiaru swych obowiązkowych godzin nauczycielskich, załatwiać czynności kancelaryjne.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 175. a mianowicie 2200 kor. rocznej płacy i 576 kor. dodatku aktywalnego.

O uzyskaniu w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i policzeniu czasu służby spędzonej w zawodzie nauczycielskim, stanowią §§ 2 i 6 ustawy z dnia 19 września 1898 Dz p. p. Nr. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z dnia 24 lutego 1907 L 55 Dz. p. p.

Kandydaci zajmujący już stałą posadę w państwowem szkolnictwie przemysłowem zatrzymują wrazie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Pisemne podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej a zaopatrzone w krótki opis życia i rodzaj studyów, metrykę chrztu (urodzenia) świadectwo przynależności, we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież świadectwo zdrowia, należy wnosić do dnia 31 sierpnia 1914 na ręce Dyrekcyi c. k. Szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej mają nadto dołączyć świadectwo moralności potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano.

Kandydaci pozostający w czynnej służbie państwowej lub krajowej, winni wnieść odnośne podanie na ręce przełożonej władzy.

Od kandydatów wymaga się patentu na nauczyciela szkół wydziałowych dla I. grupy przedmiotów naukowych, a pierwszeństwo mieć będą kandydaci posiadający dłuższą praktykę nauczycielską.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata w Dyrekcyi Szkoły zawodowej w Zakopanem.

We Lwowie, dnia 25 lipca 1914.

Za c. k. Namiestnika:
Dembowski w. r.

L. 161 ex 1913 (688)
(3—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady rabina w gminie izrael. w Stryju, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kandydaci na tę posadę wykazać się mają w myśl ustawy z dnia 21 marca 1890 Dz. pp. Nr. 57 i obowiązujących w tej mierze postanowień statutu dla tut. izrael. gm. wyzn.

1. świadectwami conajmniej dwóch rabinów galicyjskich kierunku religijno-konserwatywnego co do zdolności zawodowych (Hathorath Horaah),

2. świadectwem ogólnego wykształcenia,

3. świadectwem moralności,

4. świadectwem obywatelstwa austryackiego.

Podania zaopatrzone w powyższe świadectwa wnieść należy do Zwierzchności gm. najpóźniej do dnia 25 sierpnia 1914.

Posada nadaną zastanie najpierw prowizorycznie na lat 3 poczem nastąpić może stabilizacya.

Postanowienia powyż cytowanej ustawy oraz odnośne postanowienia statutu dla tut. gm. wyzn. izr. stanowić będą integralną część nadania posady.

Płaca według umowy. Kandydaci mogą jednak ze swej strony podać warunki pod jakimi gotowi są przyjąć posadę. Zwierzchność gm. wyzn. zastrzega sobie prawo zaprosić kandydatów do osobistego przedstawienia się i wygłoszenia kazań. Koszta podróży zwraca się tylko przyjętemu kandydatowi.

Stryj, dnia 6 lipca 1914.

Zwierzchność gminy wyznaniowej izrael.

Wyroki prasowe.

Zl. 68 (7603)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnis vom 19 März 1914, Pr. LXI 92 14. die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Les Callipyges ou les delices de la verge, par E D., auteur des jupes troussees Tomes I, II Paris. aux depens de la Compagnie 1892“ nach § 516 St. G. verboten

Wien, am 19 März 1914.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit Erkenntnisse vom 19 März 1914, Pr. LXI 91/14, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Le Roman-Nouvelles, serie d'etudes passionelles et documentaires par Grimaudin d'Echara, Ces dames s'amusent“ (ohne Angabe des Druckers und Verlegers) nach § 516 St. G. verboten

Wien, am 19 März 1914.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnis vom 19 März 1914, Pr. LXI 94/14, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Le roman-nouvelles, Serie d'etudes passionnelies et documentaires par Grimaudin d'Echara. Cochons d'hommes“ (ohne Angabe des Druckers und Verlegers) nach § 516 St. G. verboten.

Wien, am 19 März 1914.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1914, Pr. LXI 93 14, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Bonnets par-dessus les moulins par Zephir, Paris-Bruxelles 1901“ nach § 516 St. G. verboten.

Wien, am 19 März 1914.

Das k. k. Oberlandes- als Preßgericht II Instanz in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 12 März 1914, D 21/14/1, die Weiterverbreitung der Nummer 4968 der periodischen Zeitschrift: „Il giornaletto di Pola“ vom 26 Februar 1914 wegen der Stellen von „E soltanto per fare“ bis „periti italiani di Dignano“ und von „Una tale attivita“ bis „del giudice Eugenio Markovic“ des Artikels: „Le agitazioni del giudice Markovic a Dignano“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgaricht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 15 März 1914, Pr. 34/14, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der Zeitschrift „Tiroler Bauerzeitung“ vom 13 März 1914 wegen des Artikels: „Die Bauerzeitung und die Staatsanwaltschaft“ von „Interessant ist weiters“ bis „Sie loutet“, von „Wer lacht da“ bis „hat, — zu lachen“, von „Was hat da der Hinweis“ bis „östeereichische Spezialität“; des Bauernbriefes: „Aus dem Pustertal, 28 Februar von „durch die zahlreichen Konfiskotionen“ bis „wird einfach konfisziert“, von „Wohin soll das führen“ bis „in das Ungtück stürzen“, von „Wir Bauern können es“ bis „in ganz Österreich“; des Bauernbriefes: „Aus der Meraner Gegend, 24 Februar“ von „durch die sehr zu beherzigenden“ bis „Wahrheit beruhen“ nach § 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 17 März 1914, Pr 36/14, die Weiterverbreitung der Nummer 732 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl“ vom 15 März 1914 wegen der Artikel: „Der alte Wastl im Kerker“ in der Stelle von „Der Gedanke bereitet Euch“ bis „zu leisten befahl“; „Ein Reinfall“ von „Gott sei Dank herrscht“ bis „zu machen“ nach § 64, 112 b, 300 und 302 St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntniss vom 17 März 1914, Pr 37/14, die Weiterverbreitung Nummer 60 der Zeitschrift: „Volks-Zeitung“ vom 14 März 1914 wegen des Artikels: „Haben die Kinder Religion?“ in der Stelle von „Die große Mehrzahl der Konfirmanden“ bis „Da ist oder nicht“ nach § 122 a St G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovereto hat mit dem Erkenntnisse vom 17 März 1914, Pr. 1/14, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Corriere del Leno“ Nummer 21, Jahrgang XXI, herausgegeben in Rovereto am 14 März 1914 wegen des Artikels: „L'Austria ha paura dei camerieri regnicoli“ in den Stellen von „quel lavoro“ bis „ogni contatto“, von „in seguito“ bis „camerieri regnicoli“, von „Una delle“ bis „il cameriere“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1914, Pr. 5 14, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Vzdelani lidu“ vom 1 März 1914 wegen der Artikel: „Ceske svedomi“ und „Legenda, ktera se prihodila roku tohoto“ nach § 64, 122 a und b, 302 und 303 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1914, Pr 8 14, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Egerländer Bezirksblatt“ vom 18 März 1914 wegen der Stelle von „oda wenn döi“ bis „endlt assareißt“ des Artikels: „Kaisa Josef II. in Egha!“ nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1914, Pr. 9/14, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Schönbacher Zeitung“ vom 18 März 1914 wegen der Stelle von „oda wenn döj“ bis „endli assareiß“ des Artikels: „Kaisa Josef II. in Egha!“ nach § 63 und 64 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1914, Pr. 6/14, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Novy postovni obzor“ vom 16 März 1914 wegen der Stellen von „Z rad postovnich adjunktu“ bis „novou uniformou“ des Artikels: „Uniformovani urednictva vojenske posty v Bosne“; von „Z narizeni toho cisi“ bis „Rakcusku“ des Artikels: „Zalobu na rissky soud neb nejvyssi spravni dvur“; von „V Italii tedy maji“ bis „cely svuj zivot“ des Artikels: „Co vse je dobre pro postu“ nach § 65 a und 300 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1914, Pr. I 5 14, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Narodnaje Wolja“ vom 13 März 1914 wegen der Stellen von „Wid jakohos czsu“ bis „i cisaria“, von „Tim czasom“ bis „barona Blajlebena“, von „a tim czasom“ bis „merzku robotu“, von „win bul swidkom“ bis „dwa roky piznisze“, von „Jak to wozmozno“ bis „znyszczeniu druhoj!“, von „Pry takim chodi“ bis „zlodnyj Weretelnyk“ und von „Bilsze jak rik“ bis „pozornomu stolbu“ nach § 58 c, 65 a und 300 St G sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sibenik hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1914. Pr. 3 14, die Weiterverbreitung der Nummer 916 der Zeitschrift: „Hrvatska Riec“ vom 17 März 1914 wegen des Artikels: „Jedna zanimljiva brosura“ in der Stelle von „A papinstvo je“ bis „i niske svrhe“ nach § 303 St. G. verboten

---

Zl. 71 (8076)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1914, Pr. IV. 41 14, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Jugoslavija“ vom 21 März 1914 wegen der Stelle von „da bi se z nami ravnalo“ bis „c. kr. policijsko ravnateljstvo“ des Artikels: „Vec hladnokrvnosti in preudarnosti“ nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1914, Pr 6/14, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Deutsche Grenzwacht“ vom 21 März 1914 wegen der Stelle von „Man kann sich wohl“ bis zum Schlusse des Artikels: „Urteil czechischer Richter“ nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr. 7/14, die Weiterverbreitung der Nummer 35 der Zeitschrift: „Nova doba“ vom 23 März 1914 wegen der Stellen von „Ustava obsahujici vyjadreni“ bis „na r. 1905“ und von „A tim jest i prokazano“ bis „ustanoveni ustavy, jest“ des Artikels: „Poruseni...“ nach § 65 a St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1914, Pr. 55 14, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Matice svobody“ vom 26 März 1914 wegen der Stelle von „Proto je“ bis zum Schlusse des Artikels: „Stvoreni a zanik sveta“ nach § 122 b St. G. verboten.

Zl. 72 (8077)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1914, Pr. IX 42 14, die Weiterverbreitung der Nummer 82 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 20 März 1914 wegen des Artikels: „La prigionia di Alberto Cavalletto“ und der Stelle von „Ora a tanta provocazione“ bis „e appunto il coraggio“ des Artikels: „Contro le provocazioni slave“ nach § 65 a, 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr. V 6/14 die Weiterverbreitung der die Gesamtanlage des Görzer Staatsbahnhofes darstellenden illustrierten Ansichtskarten 1 1907 Stengel & C, G. m. b. H., Dresden, 33.931 (Farbendruck) Gorizia, Gö z—Stazione ferroviaria, Staatsbahnhof; 2. 1912 Stengel & C., G. m. b. H., Dresden 33 931, Gorizia, Görz—Stazione ferroviaria, Staatsbahnhof; 3. Gorizia. Panorama Transalpina Nr 247.283 (Farbendruck); 4. Gorizia, Panorama Transalpina Nr. 35 437 (Farbendruck); 5. Gorizia, Panorama Transalpina Nr. 64 434 (Farbendruck); 6 Gorizia, Stazione transalpina, Gorica, Drzavni kolodvor. Görz, Staatsbahnhof, nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 26 März 1914 Z. 2059/M. J, der in Chicago in czechischer Sprache erscheinenden periodischen Druckschrift: „Denni hlasatel“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrate vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1914, Pr. 30 14, die Weiterverbreitung der Nummer 75 der in Turin erscheinenden Zeitschrift: „La Stampa“ vom 16—17 März nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr I 95 14, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Zensky list“ vom 26 März 1914 wegen der Stellen von „Dvanact let“ bis „po smrti“, von „Chapete, ze proti“ bis „nevoli rodicu“ und von „A toto cerne“ bis „na pospas“ des Artikels: „Cemu se uci deti v hodinach nabozenstvi?“ nach § 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr. I 93/14, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Rakovnicky kraj“ vom 21 März 1914 wegen der Stelle von „Zastihne Vas“ bis „ve stredoveku?“ (Seite 4) nach § 302 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr. I 94 14 die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Montagsblatt aus Böhmen“ vom 23 März 1914 wegen der Stellen von „Und in dieser trostlosen“ bis „nach ziehen muß“ und von „die letzte verfassungslose“ bis „zu denken wagt“ des Artikels: „Immer lustig“ nach § 300 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr. I 90 14, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Posel lidu“ vom 20 März 1914 wegen des Artikels: „Ja nestrilel“ nach § 222 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr. I 92/14, die Weiterverbreitung der Nummer 66 der Zeitschrift: „Vecernik Prava lidu“ vom 21 März 1914 und „Pritel lidu. Zvlastni vydani Vecerniku Prava lidu pro v n-kov“ vom 22 März 1914 wegen des schwarz eingerahmten, mit § 14 bezeichneten und mit „Hlubokym sahuutim...“ beginnenden Leitartikels nach § 65 a St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1914, Pr I 91 14, die Weiterverbreitung der Nummer 16 der Zeitschrift: „Svetovy zpravodaj“ vom 22 März 1914 wegen der Stellen von „Stal tesne“ bis „vydrzi“ und von „Konecne tedy“ bis „horlivosti“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1914, Pr. 56/14, die Weiterverbreitung der Nummer 82 der Zeitschrift: „Lidove noviny“ vom 24 März 1914 wegen der Stelle von „Opavska je“ bis „jakesi zjeveni“ des Artikels: „Obet...“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1914, Pr. I 7/14, die Weiterverbreitung der Nummer 114 der Zeitschrift: „Viata Noua“ vom 22 März 1914“ wegen des Artikels: „Limba romaneasca in armata“ in der Stelle von „inzadar cercam“ bis „si in armata“ nach § 65 a St G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. VI. 272/14 (2017 1—3)

Edykt.

Przeciw Józefowi Kulasie niewiadomemu z pobytu wniósł Selig From i tow pozew o uznanie prawa własności.

Rozprawę wyznaczono na 17 sierpnia 1914 godzina 9.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Körnera w Tyczynie. kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tyczyn, dnia 18 lipca 1914.

L. cz. Cwb. 180/14 (2) (2009)

Edykt.

Przeciw Romanowi Peitlerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Osiasa Samuela Bursztyna w Leżajsku pozew o 1500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Różyckiego, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pomienionych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 25 lipca 1914.

L. cz. Cw. 2405/14 (3) (1983)

Edykt.

Przeciw Rebece Buczaczer zam. Gottlober, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Tarnopolską filię c. k. uprzyw. galic. akc Banku hipotecznego w Tarnopolu pozew o 1000 kor. itd.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Rebeki Buczaczer zam. Gottlober ustanawia się p. dr. Natana Nussbauma adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 20 lipca 1914.

L. cz. Cw. A. 204/14 (1) (1981)

Edykt.

Przeciw Wasylowi i Jerynie Czaharyńskiej z Panasówki, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Powiatowe Towarzystwo kredytowe w Skałacie pozew o 835 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Wasyla i Jeryny Czaharyńskich ustanawia się p. adw. dra Steinhardta adwokata w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 17 lipca 1914.

L. cz. Cw. 2556/14 (1) (1980)

Edykt.

Przeciw Maryi z Doptów Bilańskiej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez p. Meschulema Seidenwerga, kupca ze Zbaraża pozew o 214 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano przeciw pozwanej wekslowy nakaz zapłaty zaskarżonej sumy wekslowej zpn.

Celem strzeżenia praw Maryi z Doptów Bilańskiej ustanawia się p. dra Zygmunta Rosenfelda adwokata kraj. w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy. Oddział II.

Tarnopol, dnia 30 czerwca 1914.

Firmy.

L. cz. Firm. 144/14 Stow. III. 136 (10036)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Tylicz.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Tyliczu stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi umarli: Piotr Augustyński.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Stanisław Matakiewicz.

Data wpisu: 16 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 18 maja 1914.

G. Z. Firm. 258/12 Stow. IV. 293 (3577)

Eintragung einer Genossenschaftsfirma.

Einzutragen ist in das Genossenschaftsregister.

Sitz der Genossenschaft: Konstantynówka (Ottynia).

Firmawortlaut: Spar und Darlehenscasssen-Verein für die deutschen Einwohner in Konstantynówka und Umgebung registrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung.

Datum des Genossenschaftsvertrages: Konstantynówka 9 März 1912.

Gegenstand des Unternehmens: der Verein bezweckt die Verhältnisse seiner, Mitglieder in sittlicher und materieller Beziehung zu verbessern, indem er

a) seinen Mitgliedern zu ihrem Wirschafts und Geschäftsbetriebe nach Massgabe ihrer Creditfähigkeit und Creditwürdigkeit, sowie des wirklichen Erfordernisses Darlehen gewährt und die hiezu nothwendigen Geldmittel unter gemeinschaftlicher Haftung beschafft;

b) durch Annahme von Spareinlagen Gelegenheit gibt, müssig liegenden Gelder verzinslich anzulegen;

c) die Bildung von Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften im Vereinsgebiete zu fordern sucht;

d) den An und Verkaufl andwirtschaftlichen Gerätschaften und Erzeugnisse vermittelt.

Zeitdauer: unbeschränkte.

Vorstand besteht aus dem Obmanne, Obmannstellvertreter und drei weiteren Vorstandsmitgliedern.

Die Mitglieder des ersten Vorstandes sind folgende: Valentin Mann Grundwirt in Konstantynówka Obmann, Jakób Hermann Grundwirt in Mogiła Obmann-Stellvertreter, Josef Busch Grundwirt in Konstantynówka, Heinrich Dorn Grundwirt in Konstantynówka und Friedrich Mann. Grundwirt in Konstantynówka — Vorstandsmitglieder.

Firmazeichnung erfolgt in der Weise, dass zu der von wem immer geschriebenen oder vorgedruckten Firma der Obmann oder der Obmannsstellvertreter und ein zweites Vorstandsmitglied ihre Unterschritten Vor und Zuname beisetzen.

Bekanntmachung: die öffentlichen Bekanntmachungen erfolgen durch Anschlag an der Kundmachungstafel des Vereines in Konstantynówka und durch einmalige Veröffentlichung im deutschen Volksblatt für Galizien (Lemberg.

Geschäftsanteil: Zwanzig Kronen. Jedem Mitgliede ist gestattet, sich mit einer grösseren Anzahl von Geschäftsanteilen, welche jedoch 25 nicht übersteigen darf, zu beteiligen.

Haftung unbeschränkte.

Datum der Eintragung: 28 Juni 1912.

K. k. Kreis als Handelsgericgt Abt. II.

Stanislau, am 28 Juni 1912.

L. cz. Firm. 129 14 Rg. A. 85 (10110)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto, co następuje:

Siedziba firmy: Rohatyn.

Brzmienie firmy: Stern & Wiedhopf fabryka sody kryształowej w Chodorowie.

Przedmiot przedsiębiorstwa: fabrykacya sody kryształowej.

Firma spółki: Spółka jawna z czasem trwania od 15 stycznia 1914.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Jakób Stern fabrykant w Chodorowie i Józef Wiedhopf w Rohatynie.

Podpis firmy: pod pieczęcią firmy Josef Wiedhopf.

Dzień wpisu: 28 kwietnia 1914.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Brzeżany, 26 kwietnia 1914.

L. cz. Firm. 145/14 Sp. II. 183 (10410)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarokkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Ostrowsko.

Brzmienie firmy: Spółka pożyczek i oszczędności w Ostrowsku stow. zarej. z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Ks. Wojciech Maciejowski przełożony zarządu, Franciszek Sral i Antoni Sral członkowie zarządu;

2. członkowie dyrekcyi wybrani: Józef Przybocki ponownie wybrany przełożonym zarządu.

Nowo wybrani członkowie: Franciszek Kopeć, Jędrzej Twaróg i Wojciech Chałupka.

Data wpisu: 16 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 16 maja 1914.

L. cz. Firm. 161/14 Sp II. 79 (10541)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Krościenko nad Dunajcem.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Krościenku nad Dunajcem, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką

1. Członek dyrekcyi umarł: Karol Ćwiertniewicz.

2. Członek dyrekcyi wybrany: Ksiądz dr. Jan Kralisz.

Deta wpisu: 6 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 6 czerwca 1914.

L. cz. Firm. 154/14 Sp. II. 161 (10542)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Podegrodzie.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Podegrodziu stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Michał Kasprzyk, Józef Frączek.

2 Członkowie dyrekcyi: Józef Maciuszek przełożony zarządu ponownie wybrany, nowo wybrani członkowie zarząd Jan Lorszyk i Ignacy Ciągło.

Data wpisu: 30 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 30 maja 1914.

L. cz. Firm. 122/14 Stow. II. 118 (10540)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Jasło.

Brzmienie firmy: Kupieckie Towarzystwo bankowe dla handlu i przemysłu w Jaśle, stowarzyszenie zarejestrowane z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną, po niemiecku: „Kaufmänischer Bankverein für Handel und Gewerbe zu Jasło, registrirte Genossenschaft mit beschänkter 3 facher Haftung,

1. że członek dyrekcyi Dawid Kornfeld umarł,

2. że członkiem dyrekcyi wybrany został Wilhelm Kornfeld właściciel realności w Jaśle.

Data wpisu 7 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 2 maja 1914.

Kuratele.

L. P. V. 29/14 (26)

Edykt.

C. k. sąd powiatowy w Kołomyi uchwałą z dnia 3 lutego 1913 zawiesił nad Chaną Starer zarobnicą w Kołomyi kuratelę z powodu choroby umysłowej i ustanowił jej kuratorem Gerschona Starera zamieszkałego w Kołomyi.

C. k. Sąd powiatowy.

Kołomyja, 3 lutego 1914.

Die k. k. Staatsbahndirektion in Lemberg.

Zl. 2006 1 III.

Lieferungsausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend ausgewiesenen Holzmaterialien wird für das Jahr 1915 im Offertwege vergeben und zwar:

1. Holzmaterialien für Bahnerhaltungszwecke:

a) 60 m.^{3} Eichen-Bauhölzer,
b) 10 m.^{3} Eichene-Rundhölzer (Phäle),
c) 340 m.^{3} Eichen-Schnitthölzer,
d) 100 m.^{3} „ Säulen,
e) 200 m.^{3} Tannen-Bauhölzer,
f) 800 m.^{3} „ Schnitthölzer,
g) 150 m.^{3} Kiefer-Bauhölzer,
h) 500 m.^{3} „ Schnitthölzer,
i) 60.000 m. runde Waldlatten aus Tannen- oder Fichtenholz für Feldeinfriedungen,
k) 40.000 m. runde Verdichtungsstäbe aus Tannen- oder Fichtenholz für Stationseinfriedungen.

2. Holzmaterialen für Werkstättenzwecke:

240 m.^{3} Eichen-Pfosten,
2.328 m.^{3} Weiche Bretter und Pfosten,
6.200 Rm. Weiches Scheiterholz.

3. Diverse Holzartikel:

a) 150.000 Stück Dachschindeln aus Tannenholz,
b) 1000 „ Hebebäume aus Weissbuchenholz,
c) 33.900 „ Diverse Stiele aus Weissbuchenholz,
d) 18 600 „ Rutenbesen aus Birkenruten mit Stiel,
e) 22.000 „ Rutenbesen aus Birkenruten ohne Stiel à 1 m. lang,
f) 400 „ Durchsteckstangen aus Weissbuchenholz geschält von Rinde,
g) 1.000 „ Bremsknüttel aus Weissbuchenholz geschält von Rinde,
h) 600 „ hölzerne Schneeschaufeln.

Es wird besonders betont, dass für Zwecke der k. k. österr. Staatsbahnen **ausschliesslich** nur Hölzer nachweissbar **inländischer Provenienz** offeriert und geliefert werden dürfen.

Die Umgehung dieser grundsätzlichen Bestimmung wird als Vertragsbruch angesehen und im Sinne der Bestimmungen des Art. 12 der Allgemeinen Lieferungsbedingnisse behandelt werden und wird für jeden Übertretungsfall die Höhe der Konventionalstrafe mit 50% des Wertes der aus dem Auslande bezogenen Lieferung festgestellt.

Die Holzmaterialen ad Post 1 und 3. werden nur nach Massgabe der im Jahre 1915 eintretenden Bedarfes zur Lieferung gelangen und zwar binnen 4 Wochen nach Erhalt der bezüglichen Bestellscheinen, in welchen die Dimensionen und die Mengen spezifiziert erscheinen werden.

Die auf diese Lieferung Bezug habenden Offertformularien und Ausweise über die benötigen Gattungen, approximativen Mengen und Dimension sowie die allgemeinen und speziellen Lieferungsbedingnisse können bei der unterfertigten k. k. Staatsbahndirektion eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Porto per Post bezogen werden.

Für die Offertbehelfe ist der Betrag von zusammen einer Krone (eventuell in Briefmarken) und zwar ad Post 1. und 3. a), b), c), f), g), h), an die Abteilung III, ad Post 2. an die Abteilung IV. und ad Post 3. d) und e) an Abteilung V. der k. k Staatsbahndirektion Lemberg einzusenden.

Die Offerte können sich entweder auf das ganze Bedarf-quantum oder auch nur auf einen Teil desselben erstrecken. mindestens muss aber der Anbot auf ein ganzes Quantum einer Holzgruppe, welches im betreffenden Ausweise sumarisch angegeben erscheint, ungeteilt lauten.

Die diesbezüglichen auf den vorerwähnten Formularien ausgefertigten Offerte samt betreffenden Ausweisen mit je 1 Krone Stempemarke per Bogen versehen, sind separat versiegelt mit der Aufschrift: „Offert für die Lieferung von Bau-Schnitthölzer, Holzmaterialien für Werkstättenzwecke, dieverse Holzartikel pro Jahr 1915" **längstens bis 10 September 1914, 12 Uhr Mittags** bei der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg einzubringen.

Die Preise für sämtliche vorstehende angeführte Materialien sind franko Waggon einer oder mehrerer **namentlich** anzuführenden Stationen der k. k. Staatsbahnen in Galizien einschliesslich der Lokalbahn Lemberg Bełzec inklusive aller Spesen anzugeben und werden in diesen Stationen die für Ablagerung der zu liefernden Holzmaterialien erforderlichen Depotplätze dem Lieferanten **nur nach Thunlichkeit** zur Verfügung gestellt.

In den Ablieferungsstationen werden aber die sub Post 1 und 3. benannten Hölzer für Bahnerhaltungszwecke **nicht übernommen,** sondern wird deren Übernahme in Quali und Quanto erst in den laut bezüglichen Bestellscheines nahmhaft gemachten Bestimmungsstationen stattfinden, wohin diese Hölzer der Lieferant selbst von den Ablieferungsstationen im frachfreien Regiewege abzusenden haben wird

Betreff der Materialien für Werkstättenzwecke ad Post 2. gelten die Bestimmungen des bezüglichen Offertformulares.

Zur Sicherstellung der Angebote über die sub Post 1. und 2. vorgeführten Holzmaterialien für Bahnerhaltungs und Werkstättenzwecke haben die Offerenten bei Vorlage der bezüglichen Offerte **gleichzeitig ein Vadium in der Höhe von 5%** des Lieferungswertes in barem Gelde oder in den sub Art. 5 Punkt 2 der allgemeinen Lieferungsbedingnisse angegebenen Wertpapieren bei der Kassa der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg zu hinterlegen.

Der gefertigte k. k. Staatsbahndirektion steht es frei die Oferte rücksichtlich des ganzen offerierten Quantums oder nur eines Teiles desselben zu akceptieren oder ohne Angabe der Gründe ganz abzulehnen.

Die Offerenten bleiben mit ihren Anboten vom Schlusse des Offerteinreichungstermines durch acht Wochen gebunden.

Die Eröffnung der eingelaufenen Offerte findet bei der unterfertigten k. k Staatsbahndirektion **am 11 September 1914, um 10 Uhr Vormittags** statt, und bleibt es den Offerenten unbenommen derselben beizuwohnen.

Offerte, welche nach dem festgesetzten Einreichungstermine eingebracht, nicht auf den vorgeschriebenen Offertformularien verfasst werden, oder unklare und zweideutige Ausdrücke enthalten, wie auch die etwaigen schriftlichen oder telegrafischen Nachträge, Erklärungen oder Zusätze zu denselben, bleiben unberücksichtigt.

Lemberg, im August 1914.

Die k. k. Staatsbahndirektion in Lemberg.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

L. 2006/1 III. (1999)

Ogłoszenie dostawy.

Na rok 1915 rozpisuje się za ofertami dostawę następujących materyałów drzewnych, a mianowicie:

1. Materyały drzewne dla konserwacyi kolei:

a) 60 m.^{3} dębowego budulca zwykłego,
b) 10 m.^{3} dębowych okrąglaków,
c) 340 m.^{3} dębowego tartego materyału,
d) 100 m.^{3} dębowych słupów,
e) 200 m.^{3} jodłowego budulca zwykłego,
f) 800 m.^{3} „ tartego materyału,
g) 150 m.^{3} sosnowego budulca zwykłego,
h) 500 m.^{3} „ tartego materyału,
i) 60.000 m. łat okrągłych z jodły lub świerka do ogrodzeń polowych,
k) 40.000 m. „ „ „ „ „ „ „ stacyjnych.

2. Materyały drzewne dla warsztatów:

240 m.^{3} dębowych brusów,
2.328 m.^{3} brusów i desek z miękkiego drzewa,
6.200 Rm. miękkiego drzewa łupanego opałowego.

4. Różne artykuły drzewne:

a) 150.000 sztuk gontów jodłowych,
b) 1.000 „ kołów do podnoszenia,
c) 33 900 „ stylisk obrobionych z drzewa grabowego,
d) 18.000 „ mioteł z prętów brzozowych z drążkiem,
e) 22.000 „ mioteł z prętów brzozowych bez drążka 1 mtr. długości,
f) 400 „ drągów grabowych z kory ociosanych,
g) 1.000 „ drążków z kory ociosanych do hamowania,
h) 600 „ drewnianych łopat.

Zauważa się wyraźnie, że dla celów c. k. austr. kolei państwowych mogą być materyały drzewne **wyłącznie** tylko **udowodnionego krajowego pochodzenia** oferowane i dostarczone.

Obejście tego wyraźnego postanowienia będzie jako złamanie kontraktu uważane i jako takie w myśl art. 12 ogólnych warunków dostaw traktowane i za każdorazowe przekroczenie tego postanowienia nałożoną zostanie kara konwencyonalna w wysokości 50% wartości towaru z zagranicy dostarczonego.

Dostawa wyż wymienionych materyałów drzewnych pod pozycyą 1. i 3. ma być tylko w miarę zapotrzebowania w roku 1915 uskutecznioną i to do 4-ch tygodni po doręczeniu dotyczących obstalunków, w których to obstalunkach będą dokładne wymiary w ilości dostawić się mających materyałów uwidocznione.

Dotyczące formularze ofert i wykazy potrzebnych materyałów, ich ewentualnych ilości i wymiarów, jak również ogólne i szczegółowe warunki dostawy mogą być przejrzane i podjęte u podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, lub też mogą być na żądanie przesłane na wskazane miejsce za uiszczeniem porta pocztowego.

Za doręczyć się mające formularze ofert, jakoteż inne dotyczące warunki dostawy należy uiścić 1 koronę bądź w gotówce lub markach pocztowych a mianowicie do poz. 1., 3. litera a), b), c), f), g), h), do oddziału III., do poz. 2. do oddziału IV., zaś do poz. 3. litera d) e) do oddziału V. c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie.

Oferty mogą obejmować całą rozpisaną ilość lub też tylko pewną część rozpisanej dostawy, najmniej jednak muszą opiewać na całą nierozdzielną ilość jednej grupy drzew, która to ilość jest podaną w dotyczącym wykazie zapotrzebowania dla każdej pojedynczej grupy.

Dotyczące na wyżej wymienionych formularzach wygotowane oferty, należy wraz z podpisanymi wykazami zapotrzebowania zaopatrzyć stemplami po 1 koronie od arkusza. Oferty muszą być osobno zakopertowane i z napisem: „Oferta na dostawę materyałów drzewnych dla konserwacyi kolei, na materyały drzewne dla warsztatów, albo na różne artykuły drzewne na rok 1915" **najdalej do 10 września 1914 godzina 12 w południe** do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie wniesione.

Ceny za wszystkie wyż wymienione materyały drzewne mają być podane z przystawą i wszystkimi kosztami, franko wagon do jednej lub więcej stacyj c. k. kolei państwowych w Galicyi, włącznie z koleją lokalną Lwów-Bełzec, które imiennie podać należy.

W tych stacyach będą dostawcom potrzebne place do złożenia dostarczyć się mających materyałów drzewnych, tylko w miarę możności do użytku oddane, jednak dowiezione do tych stacyj materyały drzewne dla konserwacyi kolejowej wykazane pod pozycyą 1 i 3. nie będą tam odebrane, lecz odbiór ich będzie uskuteczniony dopiero w stacyach przeznaczenia podanych w odnośnych zamówieniach, dokąd materyały te dostawcy będą obowiązani odesłać jako towar dla c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie bez opłaty przewozowego.

Co się tyczy materyałów drzewnych dla warstatów pod poz. 2 obowiązywać będą postanowienia zawarte w odnośnym formularzu ofertowym.

Jako zabezpieczenie dotrzymania ofert na dostawę wszystkich pod poz. 1 i 2. wyszczególnionych materyałów drzewnych dla konserwacyi kolei i warsztatów mają oferenci przy wniesieniu ofert **równocześnie złożyć wadyum w wysokości 5 prc.** wartości oferowanych materyałów drzewnych w gotówce lub w papierach wartościowych, podanych w art. 5 punkt 2. ogólnych warunków dla dostawy materyałów, w kasie c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie.

Podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługuje prawo przyjęcia ofert w całości lub tylko częściowo albo też całkowitego odrzucenia tychże bez podania powodu.

Wszyscy oferenci podaje się do wiadomości, że oferenci będą związani deklaracyą ofertową przez ośm tygodni, licząc od końcowego terminu dla wniesienia ofert.

Otwarcie wniesionych ofert **nastąpi dnia 11 września 1914 o godzinie 10 przed południem** w biurze podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, przy którem to otwarciu oferenci mogą być obecni.

Oferty wniesione po wyż oznaczonym terminie wnoszenia ofert, a nieodpowiadające postanowieniom niniejszego ogłoszenia lub zawierające niewyraźne, dwuznaczne i nie dla każdego zrozumiałe wyrażenia, jakoteż pisemne lub telegraficzne dodatkowe deklaracye albo zmiany tychże lub też oferty nie wypełnione na przepisanych formularzach ofertowych nie będą uwzględnione.

Lwów, w sierpniu 1914.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie.

L. 1085/1 III. ex 1914. (1862)

Rozpisanie dostawy.

Dostawa niżej wymienionych materyałów drzewnych, potrzebnych na rok 1915 zostanie rozdaną w drodze rozprawy ofertowej a mianowicie:

I. Materyały drzewne dla konserwacyi kolei.

około 167 m³ jodłowego drzewa budulcowego
" 210·0 " dębowych brusów
" 27·0 " sosnowych "
" 304·0 " jodłowych "
" 13·0 " dębowych desek
" 41·0 " sosnowych desek
" 430·0 " jodłowych desek
" 112·0 " łat rżniętych z miękkiego drzewa
" 10.600 sztuk łat okrągłych miękkich bez kory
" 31.000 sztuk łat okrągłych miękich z korą

II. Materyały drzewne dla warstatów.

około 75.000 m³ desek dębowych do budowy wagonów
około 771.000 m³ desek świerkowych do budowy wagonów
około 250·000 m³ drzewa dębowego do budowy wagonów
około 320·00 m³ brusów dębowych do budowy wagonów
około 1816·000 m³ brusów jodłowych do budowy wagonów
około 23.000 m³ drzewa opałowego miękkiego Rozmaitych.
około 5 000 hl. węgla drzewnego
wreszcie rozmaite styliska, trzonki i t. d.

dla dostawy wymienionych materyałów drzewnych, jako integralna część oferty służą: Ogólne przepisy dla dostawy materyałów i narzędzi dla c. k. Zarządu kolei państwowych (wydanie z r. 1910) następnie szczegółowe przepisy na dostawę drzewa budowlanego, warstatowego i tartych meteryałów drzewnych (wydanie z r. 1910) szczegółowe przepisy na dostawy drzewa opałowego (wydanie z roku 1911 i szczegółowe przepisy na dostawę węgla drzewnego (wydanie z roku 1910). Wyraźnie zaznacza się, że dla celów c. k. austr. kolei państwowych artykuły drzewne mogą być oferowane i dostarczane wyłącznie tylko udowodnionego pochodzenia krajowego. Obejście tego wyraźnego postanowienia, będzie uważane jako złamanie kontraktu i jako takie w myśl art. 12 ogólnych warunków dla dostaw traktowane, a za każdorazowe przekroczenie tego postanowienia nałożoną zostanie kara konwencyonalaa w wysokości 25 prc. wartości towaru z zagranicy dostarczonego. Prócz tego muszą być materyały drzewne ad P. I. jakoteż ad P. II. dostarczone z ostatni go wyrąbu.

Dstawa wymienionych drzew ad P. I. ma być tylko w miarę zapotrzebowania w r. 1914 uskuteczniona i to w terminie 4 tygodni po otrzymaniu dotyczących zamówień, w których to obstalunkach będą dokładnie podane wymiary dostawić się mających materyałów. Wszystkie zaś inne materyały drzewne dla celów warstatowych ma się dostawić na podstawie dotyczących szczególnych warunków, jakoteż poszczególnej umowy.

Formularze ofert, wykazy gatunków, ilości i rozmiarów, potrzebnych materyałów, jakoteż ogólne i poszczególne warunki dostawy, można przejrzeć lub podjąć w biurze dla budowy i konserwacyi lub w biurze dla służby warstatowej podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, gdzie także bliższych wyjaśnień dotyczących niniejszej dostawy zasięgnąć można, lub po przysłaniu porta oferty mogą być pocztą przesłane.

Oferty mogą opiewać albo na całą rozpisaną ilość, albo też na część tejże, najmniej jednak muszą opiewać na całą nierozdzielną ilość grupy drzewa, wymienionego w wykazie zapotrzebowania. C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie jest upoważnioną podnieść lub zniżyć o 10 prc. zakontraktowaną ilość materyału.

Równocześnie z ofertą na materyały drzewne należy złożyć poręczne (wadyum) w wysokości 5 prc. wartości oferowanego materyału w kasie c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Krakowie. Po przyznaniu zaś dostawy winna być kaucya w wysokości 5 prc. wartości umówionego materyału w przeciągu 8 dni po otrzymaniu odnośnego listu umownego w powyż wymienionej kasie złożoną.

We wszystkich częściach wypełnione formularze ofert, do których podpisem opatrzone i ostemplowane szczegółowe wykazy dołączyć należy, ma się wnieść opieczętowane najpóźniej do dnia 10 września b. r. do 12 godziny w południe do podpisanaj c. k. Dyrekcyi kolei państwowych. Zarówno oferty, jakoteż i załączniki muszą być ostemplowane marką na 1 koronę od każdego arkusza.

Oferty nal ży podzielić na odrębne grupy i stosownie do tego zaopatrzyć napisem: „Oferta na dostawę materyałów drzewnych do celów konserwacyi“, lub „Oferta na dostawę materyałów drzewnych dla celów warstatowych“, lub „Oferta na dostawę drzewa opałowego“, lub „Oferta na dostawę węgla drzewnego“.

Ceny należy podać wraz z wszystkimi kosztami dos awy, a co do reszty materyałów drzewnych „franko wagon“ w jednej lub kilku stacyach c. k. kolei państwowych, które jednak dokładnie wymienione być muszą. Odbiór jakościowy i ilościowy materyałów drzewnych dla celów konserwacyi kolei pod P. I. wyszczególnionych nastąpi w stacyi przeznaczenia, wymienionej w dotyczącym obstalunku, dokąd materyały te załadowane przez dostawców na wozy kolejowe, przesłane będą jako towar dla c. k. Dyr kcyi kolei państwowych bez opłaty przewozowego.

Co się dotyczy materyałów drzewnych dla celów wars atowych pod P. II. wyszczególnionych obowiązują postanowienia zawarte w odnośnym formularzu ofertowym.

Oferent jest związany ofertą przez 6 tygodni, licząc od dnia otwarcia ofert.

Oferenci mogą być ob cni przy komisyjnem otwarciu ofert, które odbędzie się dnia 11 września b. r o godz. 10 przed południem.

Podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowych zastrzega sobie prawo przyjęcia ofert w całości lub częściowo albo też całkowitego odrzucenia tych bez podania powodów.

Oferty na nieprzepisanych formularzach przedłożone lub wniesione po terminie wyżej oznaczonym oferty zawierające niejasne lub dwuznaczne wyrażenia, jakoteż wszelkie pisemne i telegraficzne dodatki lub wyjaśnienia do ofert, które po terminie wyżej oznaczonym wpłyną, nie będą uwzględnione.

W Krakowie, dnia 15 sierpnia 1914.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

(Przedruk nie będzie płacony).

K. k. Oesterreichische Staatsbahnen.

Z. 1002/IV. (1) ex 1914 (1937)

Lieferungsausschreibung.

Die k. k. Nordbahndirektion vergibt im Offertwege die Lieferung ihres Bedarfes an den nachstehend angeführten Materialien für das Jahr 1915 und zwar:

A) Werkstättenschnittholz:

100 Kubikmeter Bretter und Pfosten aus Tannenholz,
1640 " " " " " Fichtenholz,
4315 " " " " " Kiefernholz, und
1270 " Pfosten aus Eichenholz.

B) Brennholz:

16000 Raummeter weiches Prügelholz,
8000 " " Scheitholz,
15000 " " Saumholz, und
80000 Stück weiches Bundholz.

C) Holzkohle:

3300 Meterzentner Buchenholzkohle, und
200 " Kiefernholzkohle,

Die näheren Offert- und Lieferungsbedignisse können vom Bureau IV./5 der k. k. Nordbahndirektion in Wien, II., Nordbahnstrasse Nr. 50 bezogen werden.

Die Anbote, zu deren Verfassung die von der k. k. Nordbahndirektion aufgelegten Offertformulare benützt werden müssen und welche sich auf das ganze ausgeschriebene Quantum oder nur auf einen Teil desselben beziehen können, sind per Bogen mit einem Ein Kronen-Stempel versehen, gesiegelt und mit der Aufschrift: „Offert für Brennholz“, beziehungsweise „Offert für Werkstättenschnittholz“ etc. bis spätestens 10 Septemb r 1914, 12 Uhr mittags bei dem Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion in Wien, II., Nordbahnstrasse Nr. 50, einzubringen.

Die Anbotsteller haben das Recht, der am 12 September 1914 um 9 Uhr vormittags bei der Abteilung IV. der k. k. Nordbahndirektion stattfindenden Offerteröffnung, beizuwohnen.

Von dem Erlage eines Vadiums wird abgesehen, doch haben die Ersteher einer Lieferung auf Verlangen der k. k. Nordbahndirektion eine Kaution von 5 Prz. des Wertes der erstandenen Lieferung zu erlegen.

Verspätet eingelaufene, oder sonst den Bestimmungen der Ausschreibung nicht entsprechende Anbote, werden nicht berücksichtigt.

Der k. k. Nordbahndirektion steht es frei, die Offerte rücksichtlich der ganzem angebotenen Menge oder nur eines Teiles derselben anzunehmen, übrigens behält sich die k. k. Staatseisenbahnverwaltung die Auswahl unter den Bewerbern und die eventuelle Annullierung der Ausschreibung vor.

Die Anbotsteller bleiben mit ihren Anboten durch 8 Wochen vom Schlusstermine der Offerteinreichung an gerechnet im Worte.

Wien, im August 1914.

Die k. k. Nordbahndirektion.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie.

L. 261/1 II. ex 1914 (1342)

Rozpisanie dostawy.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie rozpisuje publiczną rozprawę na dostawę robót krawieckich, t. j. konfekcyę uniformów dla podurzędników i sług c. k. kolei państwowych okręgu dyrekcyjnego krakowskiego na czas od 1 stycznia 1915 do 31 grudnia 1917 r. i zaprasza w tym celu P. T. przemysłowców do wnoszenia ofert najdalej do dnia 10 września 1914 r. godz. 12 w południe.

Konfekcya uniformów obejmuje całe wykonanie, a więc robotę wraz z krojem i dodaniem podszewek płóciennych i bawełnianych, większych lub mniejszych dodatków, oraz nici i jedwabiu.

Wszystkie materye wierzchnie otrzyma dostawca od Zarządu kolejowego według wymiaru podanego w ofercie.

Podszewek (srebrnoszarego barchanu i czarnego płótna podszewkowego) dodać ma dostawca.

Dalej obejmuje dostawa gotowe czapki sukienne wraz z posrebrzanemi godłami i sznurami, których dostarczyć ma dostawca.

Wykaz przybliżonej ilości, jaka potrzebną będzie w 3-letnim okresie czasu, formularz ofert, dalej ogólne i szczegółowe warunki dostawy wraz z pouczeniem o należytościach, przypadających c. k. Skarbowi przy dostawach dla Państwa, daje do przejrzenia, a po otrzymaniu marek na opłatę pocztową także pocztą, c. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie.

Wzory ubrań oglądać można w magazynie materyałów kolejowych w Nowym Sączu.

Oferty sporządzać muszą oferenci na formularzach, wydanych przez Zarząd kolejowy.

Na każdy arkusz oferty nalepić ma oferent stempel za 1 kor. i zapieczętowaną ofertę z napisem: „Oferta na dostawę robót krawieckich“ nadesłać do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Krakowie najdalej do dnia 10 września b. r. do godziny 12-tej w południe.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 11 września 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze oddziału dla spraw prawnych i ogólno-administracyjnych c. k. Dyrekcyi kolei państw. w Krakowie w obecności oferentów.

Oferta obowiązuje każdego oferenta przez ośm tygodni, licząc od dnia 10-go września b. r., w tym też przeciągu czasu otrzymają oferenci zawiadomienie o wyniku. W razie przyznania dostawy należy złożyć kaucyę w kwocie, wynoszącej pięć procent wartości dostawy.

C. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługuje prawo przyznania dostawy całego lub tylko części zapotrzebowania oferta objętego oraz prawo odrzucenia oferty.

Ofert nadesłanych po powyższym terminie lub nieodpowiadających postanowieniom niniejszego ogłoszenia, c. k. Zarząd kolejowy nie uwzględni.

Kraków, dnia 21 sierpnia 1914.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem Jana Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.